XXI. évfolyam 10. szám

Ára: 1 forint

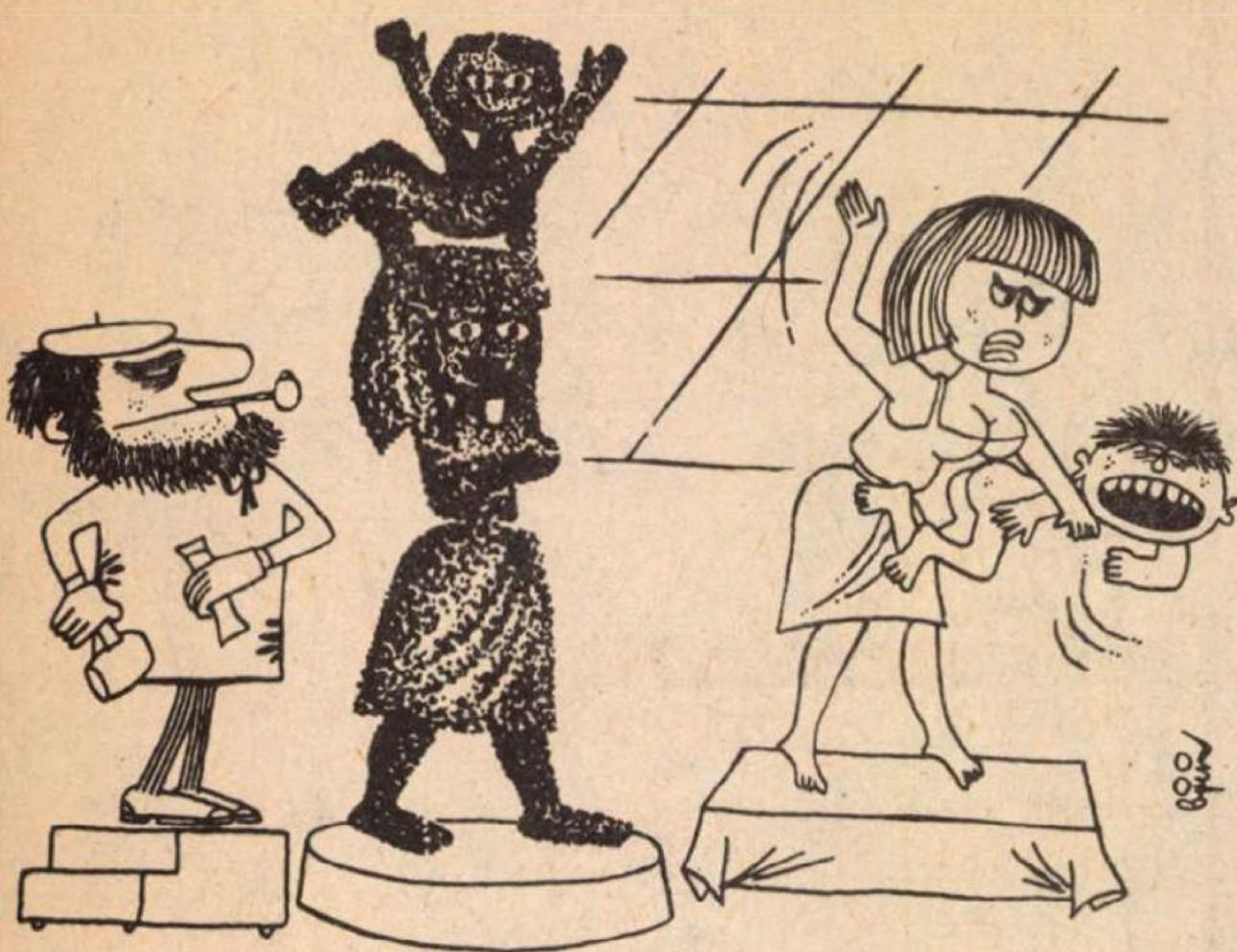
1965. március 11

Mészáros András rajza

KOLUMBUSZ MAGYARORSZÁGON — *No nézd csak! Felfedeztem Amerikát!*

Művészet és valóság

AZ ÓRA ALATT

Számomra emlékezetes marad a Nemzeti előtti óra. Béke deszkáira. Két hete még a szép Lolára vártam az óra alatt. Hatra beszéltük meg. Negyed hétkor lábujjhegyre állva körülnéztem. Sehol semmi. Szorgosan átvizsgáltam a zsebeimet, összegyűjtöttem és eldobtam 13 vonaljegyet, 7 régi mozibelépőt és 2 fületlen gombot. Fél hétkor lerágtam a körmeimet, megfésülködtem, zsebkendőmmel megtörölgettem a porossá vált cipőimet, kiválogattam és eldobtam a lekonyult tulipánokat. Háromnegyed hétkor melegem lett. Lázam van, gondoltam és kimért léptekkel jártam fel-alá. Hét órakor fejembe szállt a vér, kíméletlen lettem és határozott. Még tíz percet adok neki. Tovább nem járatja velem a bolondját! A tíz percből harminc letelt. Siet ez az óra. Öt perc hosszabbítás. Ez még hamarább telt le. Három a magyar igazság! Még öt perc. Fél óra sem múlt el, pontosan kilenckor a túloldalon megpillantottam a szép Lolát, üdén, hamvasan, szőkén, vidáman. Légiesen átlibegett az úttesten, kezét messziről csókra nyújtotta.

— Régen vár?...

— Öblömböm... nem tesz semmit — mondtam olvadékonyan —, az imént jöttem.

— Imént?... — szólt hosszúra nyúlt, fagyos képpel, és tetőtől talpig végigmért. — Szóval, ha pontosan érkezem, órák hosszán leshettem volna! Várhatja, míg magának randevút adok! Tegye lóvá a nagyapját!

K. I.

MEGGYŐZÖTT A NIKOTINELLENES AGITÁCIÓ

1.

Isten hozzád, Fecske! hidd el, könnyem nem talmi,
mert búcsúzni annyi, mint egy kicsit meghalni.
S hogy szakítunk – te meg én –, arra ok van sok,
legfőbben az, mondják az okosok,
hogy nyomodban pusztulás lohol,
ölsz, butítsz, nyomorba döntsz, miként az alkohol.
Cikkek, brosúrák, plakátok mondják,
hogy irtsuk ki társadalmunk eme gondját;
s én nem a felhőkben, hanem itt, a Földön, itt élek,
tehát szót fogadok: tűzhalálra ítéllek!

2.

Leszokni már azért is bölcs, mert az ember spórol.
Jelzem, mikor híre kelt, hogy lemondok a bagóról,
pánik tört ki, mely országosra áradt
s hallom, ezért becsukják a lágymányosi gyárat.

3.

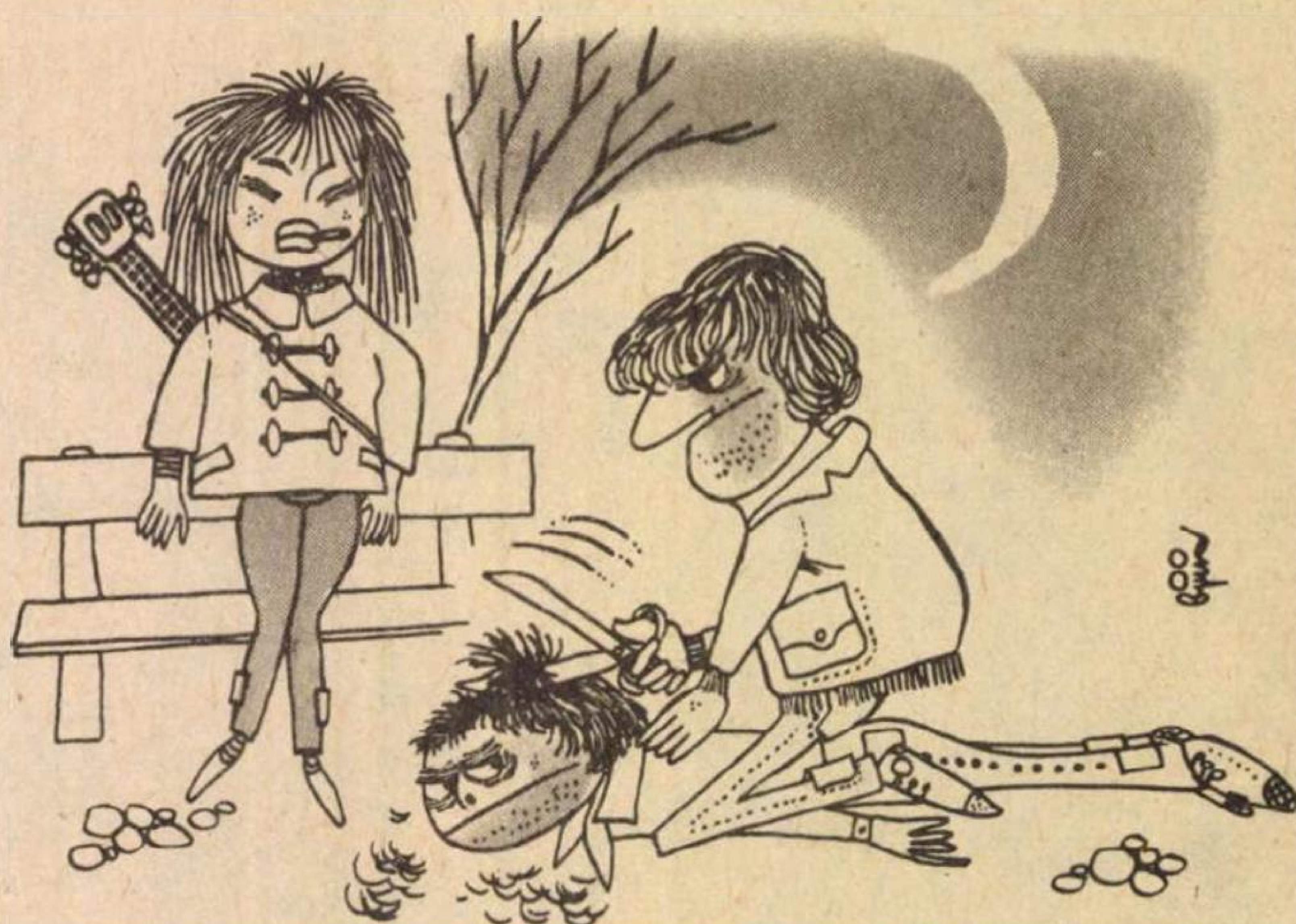
Egyébként is, Fecske, hogy nekem megszűntél
megmondom: céda vagy, gyakran el-eltűntél.
Kerestünk napokig, az idő múlt, haladt
s végül in flagranti voltál a pult alatt.
De mi rosszabb, az, hogy randevúra híva
mentem... boldog óra lesz ez Fecske-szíva...
forrósodott szívem, bús banyakemence...
– s nem jöttél, helyetted eljött a Velence.

4.

Míg írlak, te vers, tálcámon füstölög a Fecske,
báván bólogat búcsút az izzó fejecske.
Úgy fáj – csak azért, hogy meg ne egyenek a férgek –
abbahagyni ezt az édes negyvenesztendős mérget.
Mindegy, agyő... a Fecske lobban... elégett...
Ma már nem szívok. Maximum négyet.

Bondy Endre

Vetélytársak

A hajótörött első kérdése

– Mondja, mi újság a Szabó családban?

ÁLLAMI „MACSKA-JAJTALANÍTÓ" KLINIKA

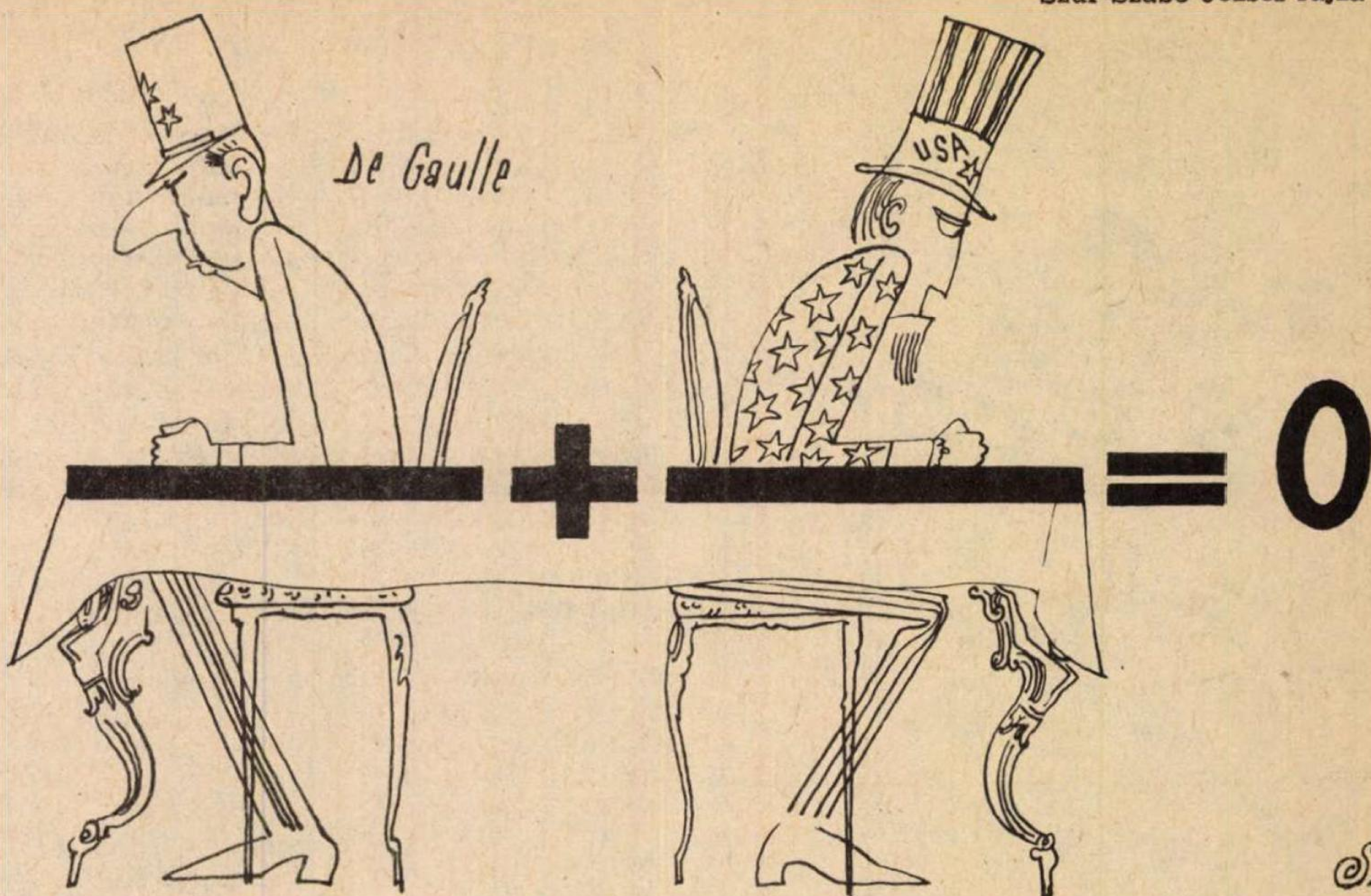
Helsinkiben egy új klinika nyílt meg, amelynek egyetlen feladata, hogy rendbehozza a „másnapos" finn állampolgárok gyomrát és fejét. Főként a hétvégi

elhajlások után van szükség erre a terápiára. Eredetileg a klinikai kezelésre hétfőn reggel fél 7-től 7-ig lehetett jelentkezni, de már az első hétfői napon kiderült, hogy aki a hétvégen leissza magát, az nem kel fel hétfőn korán reggel.

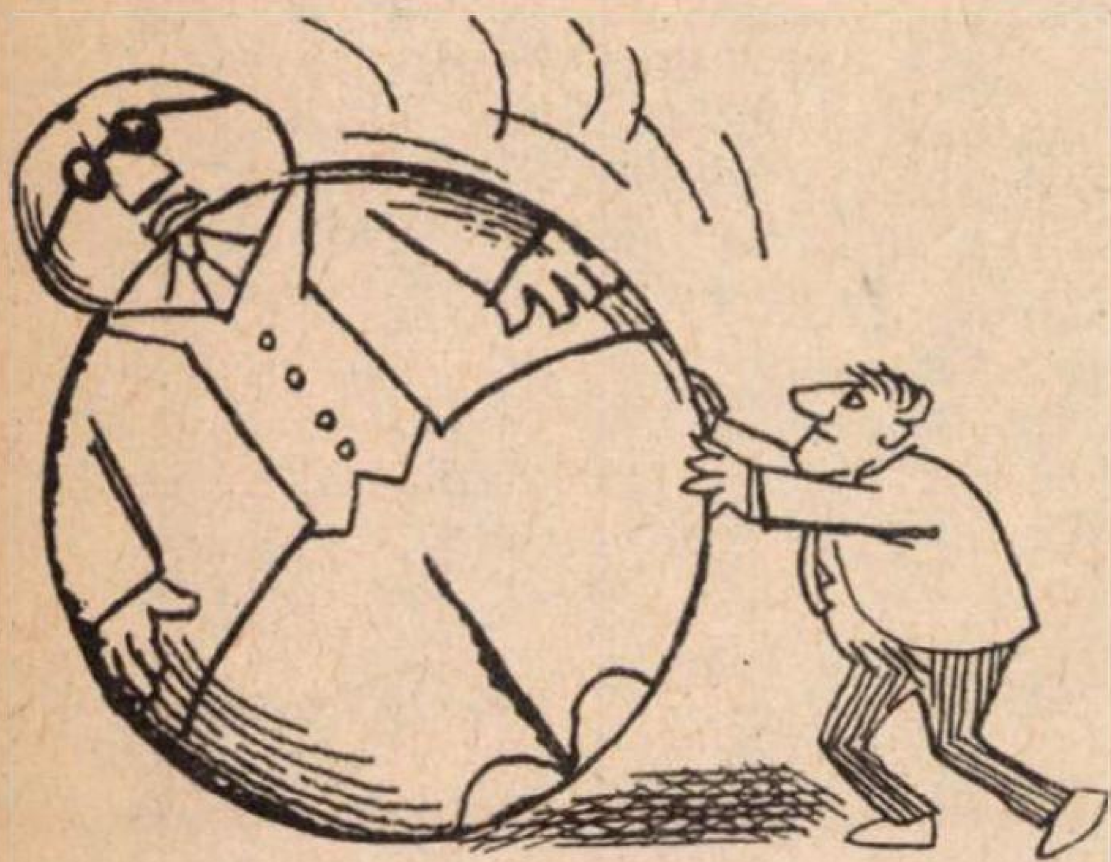
Számtani művelet

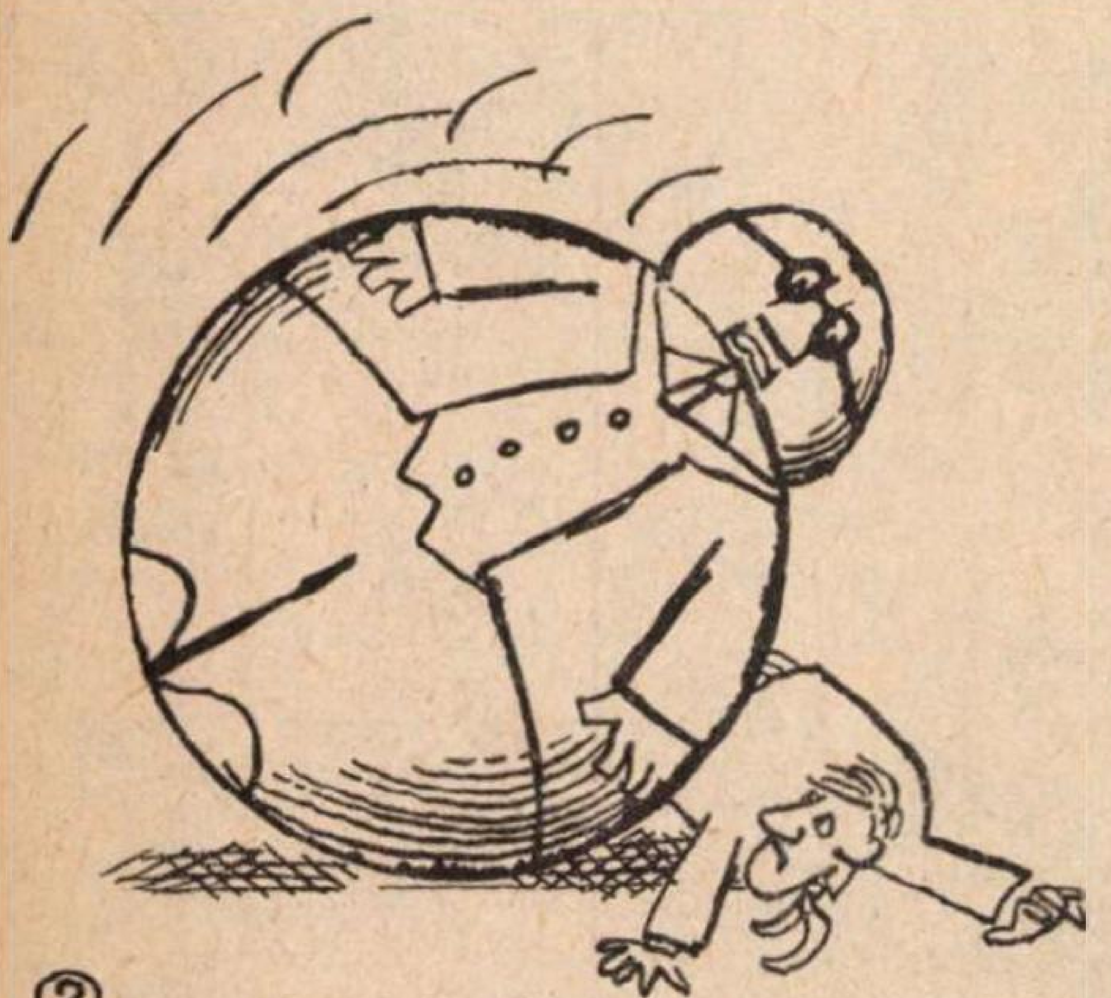
Szűr-Szabó József rajza

Eredményes bírálat

Hegedüs István rajza

①

②

Kettesi beszélek

– Mondja, figyeli maga ezeket?

– Ezt a fickót azzal a csinos lánnyal? Már egy fél órája.

– Na, mit szól?

– Fantasztikus. Ülnek és nézik egymást. Tudja, hogy még egy árva szót sem szóltak egymáshoz?

– Nekem mondja? Kész röhej. Mai fiatalság.

– Talán süketnémák.

– Áhh. Akkor mutogatnának. Üresfejűek. Nincs mit mondaniuk egymásnak. Tudja, kérem, én harmincöt éve élek a feleségemmel, de ez nem fordulhat elő. Mert ha nincs miről beszélnünk, akkor ő kimegy a konyhába, én meg ledőlök és szundítok egy kicsit.

– Két egészséges, fiatal ember, de agyvelő – sehol.

– Mai fiatalság! Pedig manapság aztán igazán van miről beszélgetni az embernek. Itt van például a kongói helyzet, ezzel a Csombéval. Meg Ciprus, azzal az izé... mi is a neve... olyan hosszú süvege meg hosszú szakálla van.

– Makariosz.

– Na látja. Mért tudunk beszélni róla mi ketten? Mert minket érdekel a világ sora. Hogy Dél-Vietnamról ne is beszéljek. De tegyük fel, hogy a külpolitikai helyzet nem érdekli őket. Itthon nincs téma elég?

– Már megint nem lehet lábsót kapni. Például.

– Meg az influenza-járvány. De hát ezeknek smafu minden. Csak az öltözködés, meg a tviszt, meg a bámészkodás. Oda nézzen! Oda nézzen! Látja? A hajába dugja az orrát. Egy felnőtt, értelmes arcú fiatalember, és az orrát a lány hajába dugja. Ha ez normális, akármi legyek.

– Mai fiatalság. Mondja, Soltészkám, hitte volna maga azt negyven évvel ezelőtt, hogy eljön az idő, amikor az egyik ember a másiknak a hajába dugja az orrát?

– A hölgyike meg mosolyog. Megáll az ember esze. Most mondja meg nekem, hogy mit lehet ezen mosolyogni?

– Ide figyeljen. Az én feleségem csak négy polgárit végzett, nem járt technikumot meg esti egyetemet, mint ezek a mai fiatalok, de esküszöm magának, hogy a mentőket hívná, ha énnekem eszembe jutna, hogy az orromat a hajába dugjam.

– Nézze csak, mit talált már ki ez az idétlen fráter. Most meg a kislány ujjait morzsolgatja. Nahát, hallja, ez aztán már...

– Biztosan reumás a hölgyike.

– Reumás, reumás, azt megértem. De itt kell masszíroztatnia magát? Ennyi ember előtt? Hát szemérem már nincs a világon?

– Persze hogy reumás, amikor ilyen hidegben selyemharisnyát hord. Az én feleségem csak egy egyszerű asszony, de azt tudja, hogy februárban patentharisnyát kell hordani. Nincs is reumája, hálistennek!

– Mai fiatalok. A gyárakban folyik a munka... Kint a határban sarabolják a cukorrépát, ezek meg csak... Oda nézzen! Már megint mit találtak ki!

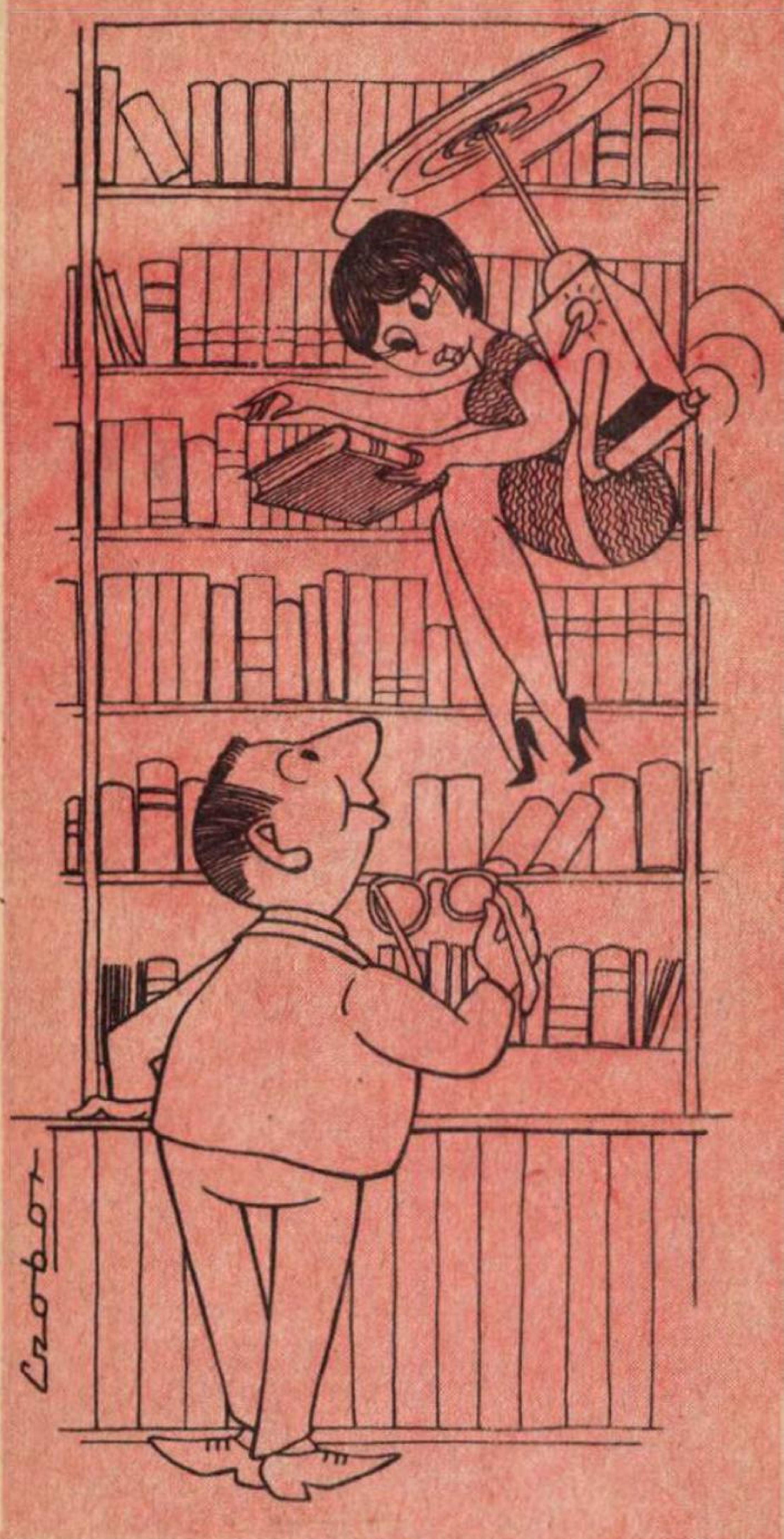
– Hallatlan! Mi is a neve ennek... A nyelvemen van, de nem tudom kimondani...

– Várjon csak... Cs... cs... cs... Megvan! Csók!

– Hát persze! Ez ma a legújabb divat... Mai fiatalság!

(t.)

A könyvtári munka gépesítése

Mit kell tudni DÉL-VIETNAMRÓL?

Sokan panaszkodtak már, hogy alig tudják követni a távol-keleti eseményeket. A dolgok tisztázásának érdekében néhány kérdést intéztem Mr. Dean Rusk-hoz, az Egyesült Államok külügyi államtitkárához. Mint ismeretes, az amerikai külpolitika Dél-Vietnamban igyekszik megvalósítani a Monroe-elvet, ami annyit jelent, hogy különösen a nagykiterjedésű rágógumi-ültetvényekre való tekintettel az országot meg kell óvni a helyi befolyástól. Természetes tehát, hogy Mr. Rusk nemzetközileg elismert vietnamológusnak számít. Első kérdésem ez volt:

— Mi a lényege a vietnami helyzetnek?

— Ez államtitok! — válaszolt Rusk készségesen.

— Értem. És mi a vád a Vietnami Demokratikus Köztársaság ellen?

— Meg akarja dönteni a törvényes dél-vietnami kormányt.

— Melyiket?

— Pillanat! *(jegyzeteibe mélyed)* Nem tudom kimondani a nevét.

— Miért nem tanulja meg?

— Érdemes arra a pár napra?

— Mondja, nem az önök keze van ezekben a gyakori puccsokban?

— Nem mindegyikben. Ennyi puccsot nem győznénk sem energiával, sem pénzzel. Vannak spontán puccsok is.

— Mit szól Khanh tábornok menesztéséhez?

— Látja, az már a puccsok humanizálódási folyamata mellett szól, ha kivégzés helyett kidobják a bukott politikust.

— Mit jelent az, hogy Khanh utazó nagykövet?

— El kellett utaznia az országból.

— Mi a véleménye a dél-vietnami hadseregről?

— Tanácsadókra szorul.

— Nincs elég tábornok?

— Dehogynincs! Annyi van, hogy egymást tapossák.

— Tessék mondani, miért bombázták a Vietnami Demokratikus Köztársaság területét?

— Nagyon rossz idegállapotban voltunk.

— És miért bombázzák Dél-Vietnamot?

— Abban reménykedünk, hogy valamelyik partizán beleütközik a bombáinkba.

— Tulajdonképpen mi a céljuk Dél-Vietnamban?

— Ezt kérdezze meg az ütegeink irányzóitól.

— Meg tudná mondani, Mr. Rusk, hogy merre van Vietnam?

Az államférfi arca elsötétült.

— Mit képzel? — kiáltotta. — Keresztkérdésekkel akar zavarba hozni?! Mi ez? Kvíz?

Elnézését kértem, majd megkérdeztem, nem lenne-e helyes az egész vietnami kérdést tárgyalások útján rendezni. Rázta a fejét:

— Lehetetlenség. Diplomáciai testületünk túl van terhelve. Annyi a tárgyalásunk, hogy azt sem tudjuk, hol áll a fejünk. Valamit a hadügyminisztériumnak is dolgoznia kell.

Végül megkérdeztem, mit üzen az amerikai népnek.

— Azt, hogy győzni fogunk Vietnamban! — emelte fel a hangját a külügyi államtitkár. — Hogy kivel és ki ellen, az előbb-utóbb kialakul.

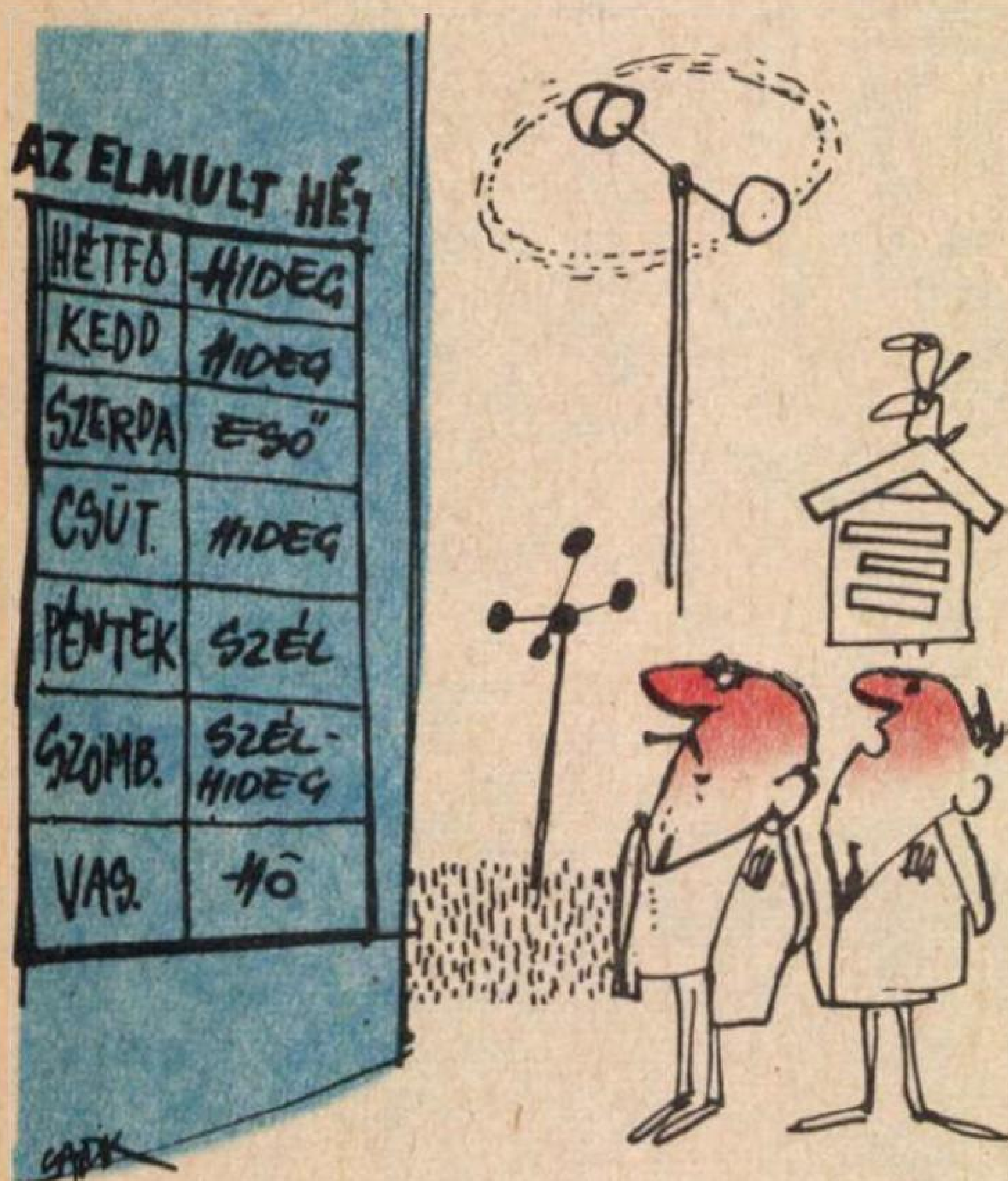
— És ha kikapnak?

Rusk vállat vont.

— Hát aztán? Mi az a Vietnam? Azt sem tudom, merre van!

Feleki László

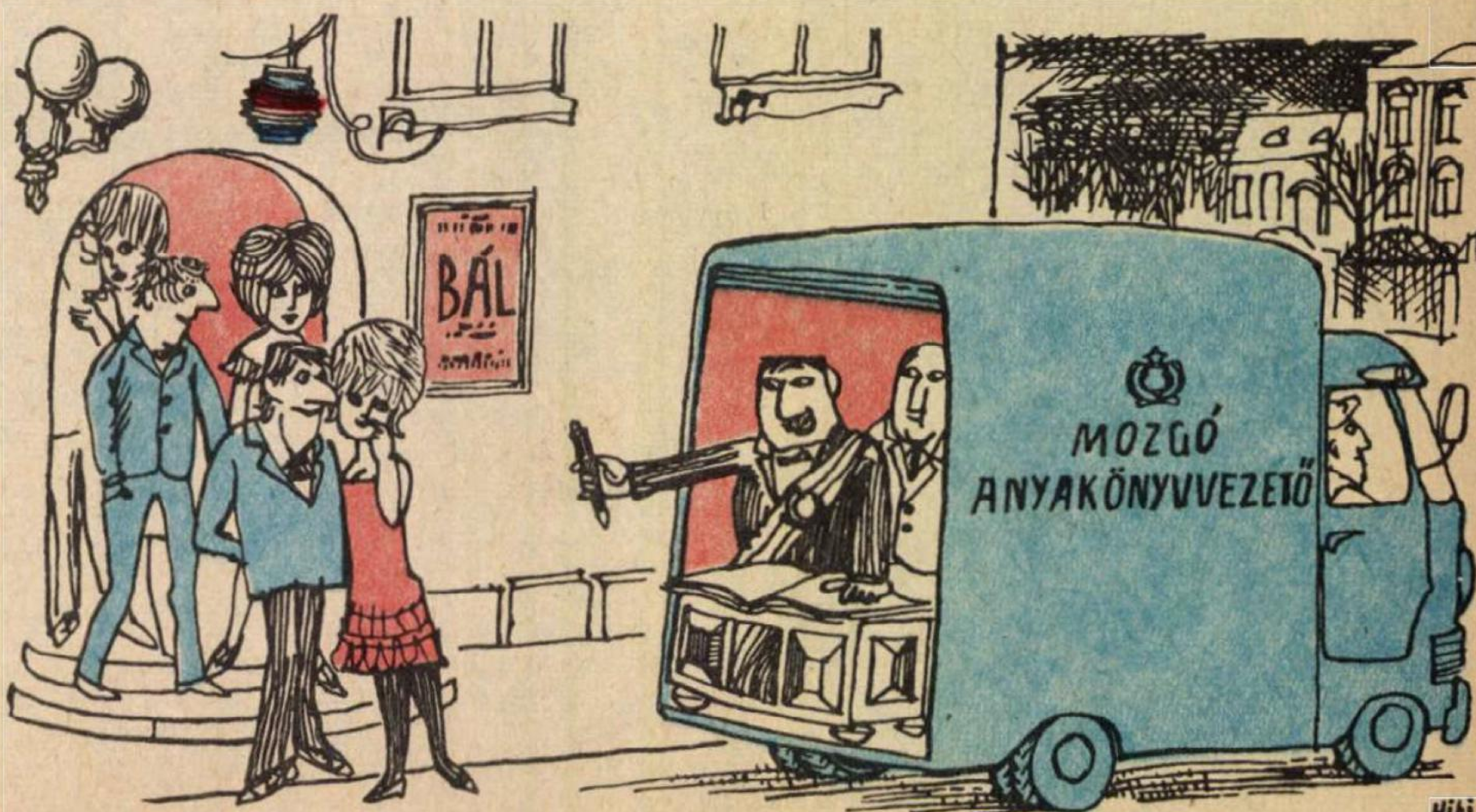
Meteorológusok

– Hány találatod volt a héten?

Kép a jövőből

Hegedűs István rajza

– Tessék, tessék, csoportos esketést is vállalunk!

ELIZABETH TAYLOR JÖVŐJE

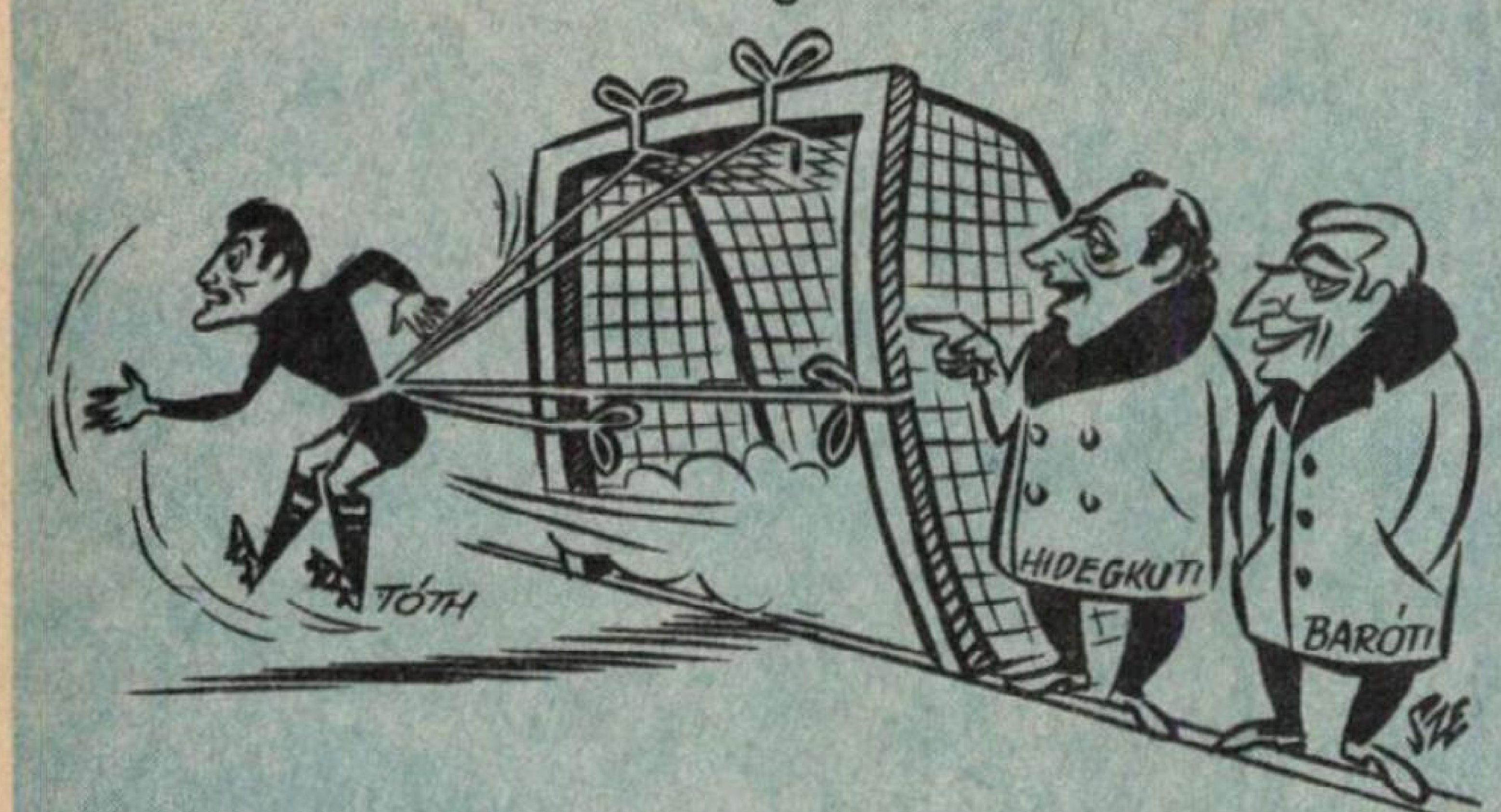
A hírneves amerikai filmszínésznő szereti a változatosságot. Az elmúlt években férjet, vallást, hajszínt és állampolgárságot változtatott. A londoni „Punch" szerint most már csak az van hátra, hogy nemet változtasson.

„MY FAIR LADY"

Nem tudni, hány ezerszer játszották már színpadon a „My fair lady" című zenés játékot, azaz „mjuzikel"-t, amelyet különben G. B. Shaw „Pygmalion" című klasszikus komédiájából készítettek. A változat most filmen arat világsikert. Mivel az átültetés Shaw halála után történt, sokan találgatják, hogy a nagy író vajon hozzájárult volna-e ehhez a műtéthez. Egy ismert angol kritikus így vélekedett:

– Shaw semmi esetre sem járult volna hozzá, hogy a Pygmalionból My fair ladyt csináljanak, de megnézné.

A visszavágó előtt

Hidegkuti: Így már nem lesz baj a kifutásaival!

Becsületes szénszállító

Sajdik Ferenc rajza

– Tessék, ez még a kocsin maradt!...

ÍZLÉS DOLGA

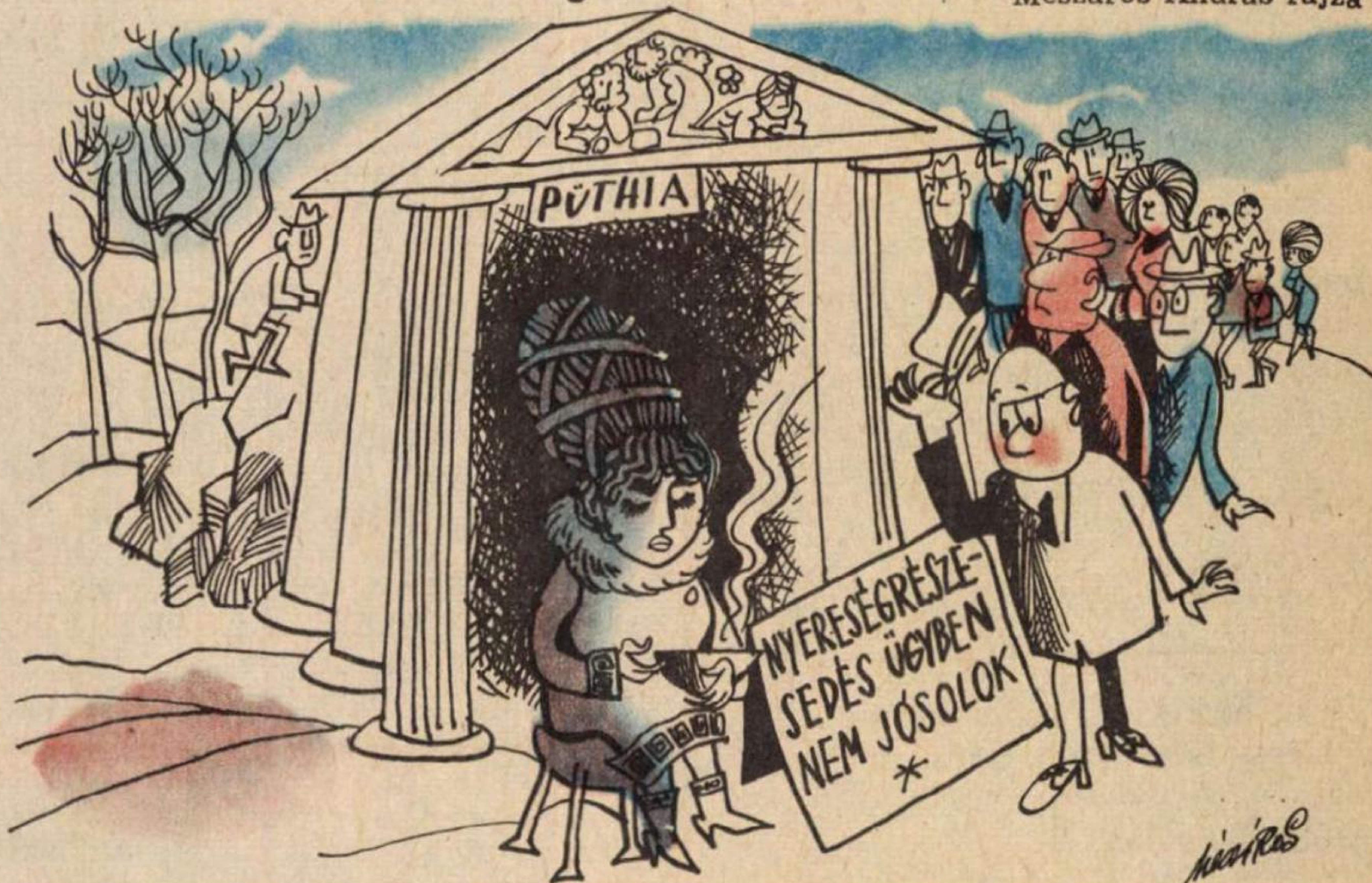
„Hasznos ajándékok" hirdeti a felirat az Astoria aluljáró egyik kirakatában. Kíváncsian léptem közelebb. Kisebb-nagyobb késeket láttam, poros üveglapon húsvágó bárdot. Mellette hosszú reszelő pihent.

Amint elégedetten nézegettem ezeket a tipikusan pesti ajándéktárgyakat, egy kis idő múltán hiányérzetem támadt.

Hol a fúró? Hol a fűrész? Hol a tagló?

Forgalmas időszak

Mészáros András rajza

Megosztott figyelem

Egy művészeti lexikon szerkesztőségében

– Először a pótlásokat tartalmazó köteteket kellene kiadni, hogy elejét vegyük a reklamációknak!

Öncélú korrupció

MINDENFÉLE

Az első két törzs összeveszésével kezdődött a nemzetközi helyzet.

Rosszul osztja be az életét az, akinek soha sincs ideje unatkozni.

A szülők a saját gyermekeik kivételével megértik a fiatalokat.

A világot a tudomány teszi egyre bonyolultabbá.

A hírnév nem vész el, csak átalakul.

X költő nem azt akarja, hogy megértsék, hanem azt, hogy értelmezzék.

Sok fiatal koraéretlen.

A gyilkos nem ad kegyelmet, de kér.

F. L.

ENYHE TÚLZÁS

Gyermekkorom egyik legkedvesebb könyve a Dörmögő Dömötör volt. Dörmögő Dömötör úgy merített erőt a hőstettekhez, hogy ha csak tehette, felhörpintett egy-egy nagy bödön mézet. Nem csoda, hogy megkedveltem én is a mézet. Hát még, amikor Micimackó örökbecsű költeménye a tudomásomra jutott:

Erdei körökben az a nézet,
Hogy a medve szereti a mézet...

Szóval mindennek lehet engem nevezni, csak méz-ellenesnek nem. És mégis, amikor a Rádió és Televízió Újságban megpillantottam a hirdetést, hogy

„Naponta egy kanál
MÉZ
felér egy gyógykúrával!"

olyan érzésem támadt, mintha a közlemény kissé leegyszerűsítené a modern orvostudomány vívmányait. Persze, lehet, hogy tévedek...

(d—th)

NÉPSZABADSÁG · Esti Hírlap · MAGYARORSZÁG

L A P S Z E M L E

PÓTFEJ

Az Esti Hírlapban olvastam, hogy egy londoni panoptikumból ellopták Wilson angol miniszterelnök szobrának fejét.

A hír nem lepett meg. Manapság sok mindenfélét gyűjtenek az emberek, és sokan törvénytelen eszközöktől sem riadnak vissza, csakhogy tulajdonukba kerüljön az áhított tárgy, legyen az bélyeg, szalvéta, gyufacímke, autó, családi ház, képes levelezőlap, vagy miniszterelnöki szobor-alkatrész.

Még kevésbé csodálkoztam azon, hogy a panoptikum vezetői a megcsonkított viaszbaba nyakára rögtön felerősíthettek egy pótfejet, mivel előrelátóan gondoskodtak tartalékról.

A világ legtermészetesebb dolga ez, hiszen „menő-fej" esetén mindig szükség van pótfejre.

*

PERSPEKTÍVA

A Népszabadság beszámolt arról, hogy a KERAVILL raktáraiban 250, a Corvin, a Lottó és az Otthon Áruházban több tucat vadonatúj Lehel hűtőszekrény gyűlt össze néhány hét alatt — használhatatlan állapotban. Lötyögnek az ajtók, a lábak letörtek, fontos alkatrészek mentek tönkre bennük stb.

Ezek a masinák mind a szállítás és a raktározás során rokkantak meg. A kiskereskedelem — érthetően — nem veszi át őket.

Végeredményben itt az áruforgalomnak egy figyelemre méltó új formájáról van szó, amikor is a kiskereskedelem és az elaprózott vásárlóközönség kiiktatásával a termék csak a gyártó üzem és a nagykereskedelem raktárai közötti utat teszi meg. Szervezetten, nagy tételekben. Rövid idő alatt. Oda-vissza.

A fejlődés útja világos! Sor kerül majd a nagykereskedelem kiiktatására is, és akkor az új terméket az üzem közvetlenül saját javítóműhelyeibe irányíthatja. A javítóműhelyeknek pedig már csak azokat a hibákat, sérüléseket kell rendbehozniuk, melyek a belső szállítás során keletkeztek.

Nem is merek rágondolni, hogy a fejlődésnek ezen a fokán menynyi anyagot, időt, energiát takarítunk majd meg?!

*

HAMISÍTÁS

Érdekes cikket közölt a Magyarország arról, miként hoznak forgalomba külföldön hamis címkével ál-tokaji bort, hogyan tüntetik fel egyes nyugati cégek a maguk barackpálinkáját magyarnak, míg mások a magyar téli szalámi, a magyar paprika hírnevét használják fel arra, hogy vevőt találjanak a mienknél rosszabb portékájukra.

Helyesen állapítja meg a cikk szerzője, hogy régi üzleti igazság: azt hamisítják, ami jó!

Már csak azt szeretnénk megérni, hogy Nyugaton magyar pipadohányt, magyar pengét és magyar munkafegyelmet hamisítanak.

Kürti András

A szurkoló ebédje

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KEDVES LUDAS!

Hosszú dohányos pályafutásom alatt igazán sokféle cigarettával gyűlt már meg a bajom. Volt közöttük fináncklábas és szakadthéjú, túltömött és csenevész, nedves és szikkadt, önoltó és meggyújthatatlan, szakaszosan üzemelő és lángolva égő, sőt, még szívható is. Azt hittem, hogy számomra a magyar dohányipar már nem szolgálhat meglepetéssel.

Tévedtem. Ma ugyanis korszakalkotó újítással találkoztam. A vasvázas cigarettával! Először a szokásos fináncklábnak néztem a cigarettámból kiálló valamit, s csak, amikor kihúztam a hüvelyből, állapítottam meg, hogy egy fejetlen szög. Megráztam a cigarettát, kihullott belőle minden dohány. Ekkor jöttem rá: a szegnek csakis az lehetett a funkciója, hogy az egyébként feltétlenül kipotyogó, erősen porított dohányt a hüvelyben tartsa.

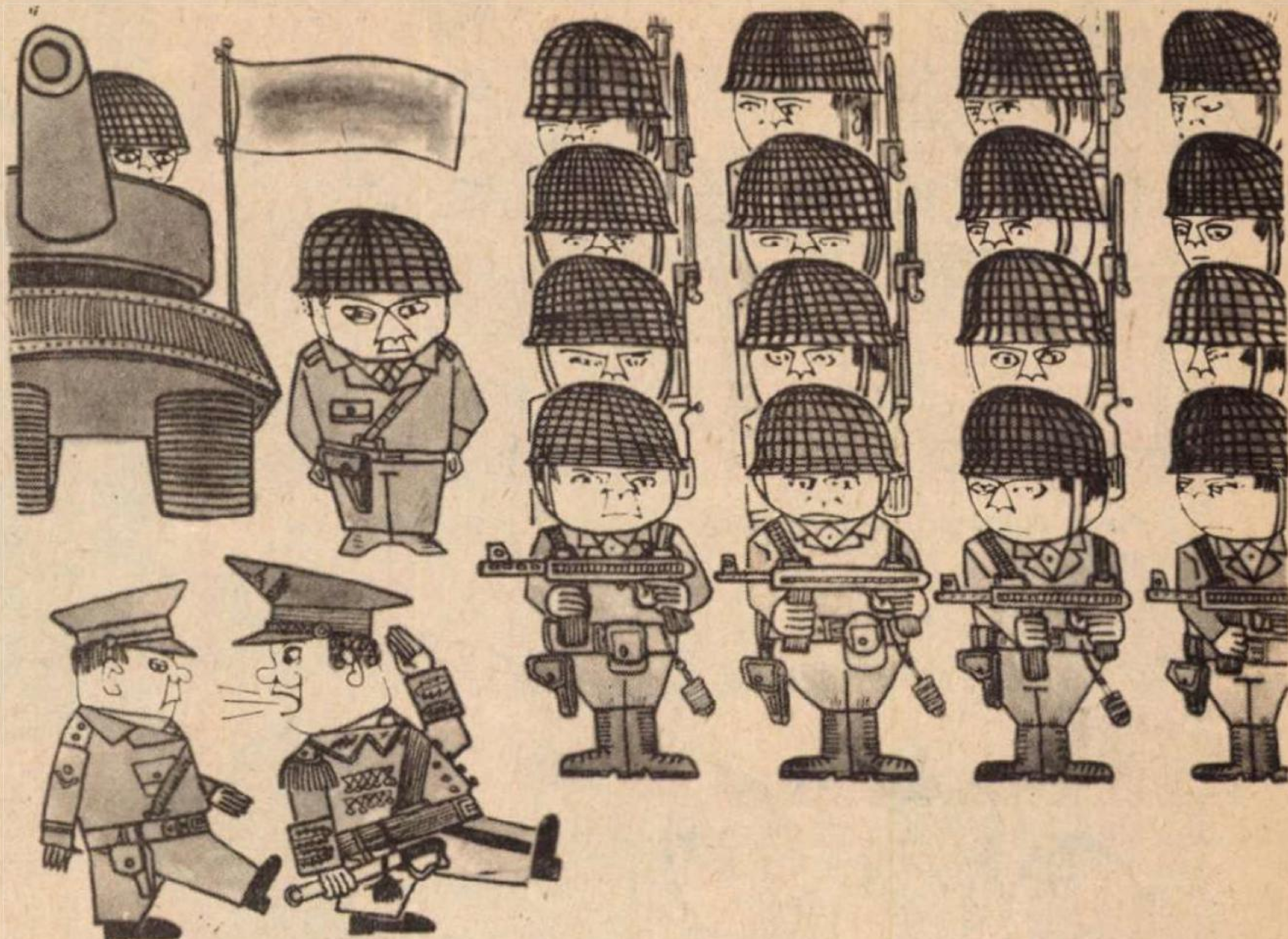

Az újító bizonyára izgatottan várja a híreket, hogy a gyakorlatban miként válik be az újítása. Ezúton üzenem: kitűnően! A vasvázas Mentha cigaretta (jele 2 M 22, csomagszám: B 365, Lágymányosi Dohánygyár) messze világító mérföldkövet jelent a dohánypor hasznosításában!

Dr. V. P.

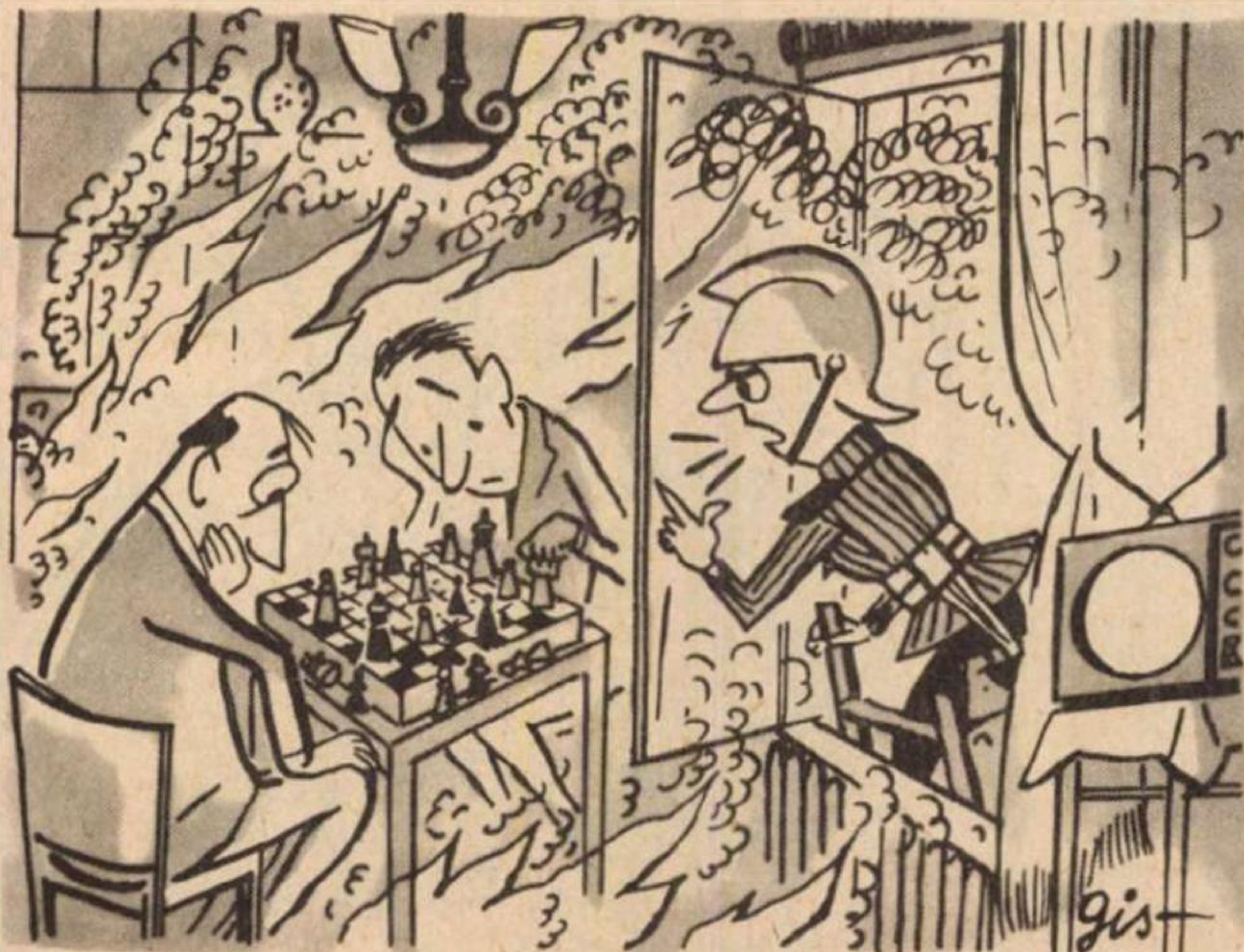
Reggeli csapatszemle Saigonban

Zsoldos Sándor rajza

– Szárnysegéd úr, biztos, hogy még én vagyok a főparancsnok?!

Szenvedély

– Megőrült? Ne a bástyával lépjen!

Falusi tarka-barka

Estére olyan a termelőszövetkezeti központ irodája, mint egy társalgó. Ha nincs fontos értekezlet, ide jönnek be a férfiak. Nézelődnek, évődnek, ugratják egymást. Egy tagbaszakadt férfi fél kézzel, székestül emelgeti fel az embereket. Egyszer csak nyílik az ajtó, s belép egy asszony. A nagy erejű még felemeli a keze ügyében levő széket, majd szépen visszateszi a padlóra. Összeveri a tenyerét, mintha a portól akarna megszabadulni, zsebéből kihúzza sapkáját, s nyugodalmas jó éjszakát köszönve megindul az asszony után. Amikor becsukódik az ajtó, azt mondja a szomszédom:

— Ez a legerősebb ember a faluban. Ez még azt a fogadalmát is állja, hogy nem megy be a kocsmába, amíg fel nem neveli az öt gyerekét!

— Az ám! — bólint a másik. — Minden este, ahogy most is, eljön érte a felesége, hazafelé menet bemegy helyette a kocsmába, és kihoz neki egy fröccsöt!

* * *

Az elnök azt ajánlotta, nézzem meg a legjobb baromfitenyésztőjüket, aki a saját tervezésű farmján, otthon, ezer baromfit nevel a téesznek.

Valóban, a fiatalasszony nagyon ügyesen alakította át a régi istállót. Hófehér falak, kívülről fűthető, fűrészporos kályha adja a meleget a fal mellett húzódó kályhacsövek közvetítésével, áramvonalas önitatók az almon, a mennyezetről infravörös lámpák lógnak, a nyüzsgő csirkéket csinos, meszelt kerítés választja el a közlekedőtől.

— A magam elgondolása... Csak hát ez mégis kisüzem...

— Milyen az elhullási százalék? — érdeklődöm.

Csalódottan néz rám. Nyilvánvaló, hogy több elismerést várt.

— Öt százalékot engedélyeznek... Ezek háromhetesek... Eddig két százalék a veszteségem, de nem izgat... Teljesítem a normát, sőt: túlteljesítem. Legalább száz százalékra!

— Nem értem.

Elneveti magát:

— Ami elhullik, annak a helyére másikat veszek a komaasszonyomtól. Így csak arra kell vigyáznom, hogy ne legyen több, amikor leadom. De el ne áruljon ám, mert akkor oda a dicsőség!

* * *

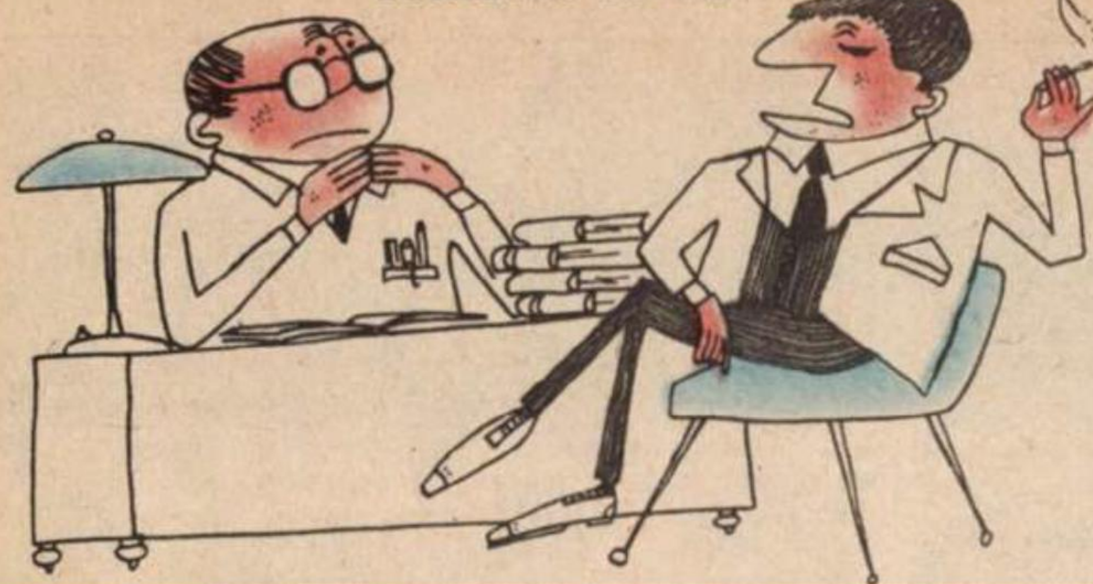
A folyosón különféle plakátok borítják a falat. Az egyik termelési szerződéskötésre buzdít, a másik az egészség megóvására int, a harmadik bemutatja, hogyan kell irtani a burgonyabogarat és van egy, amely a baleset elhárítására hívja fel a gépkezelők, traktorosok figyelmét. Nagy, nyomtatott betűkkel az áll rajta:

„Családod hazavár!"

Alatta ceruzával: „De nem részegen!"

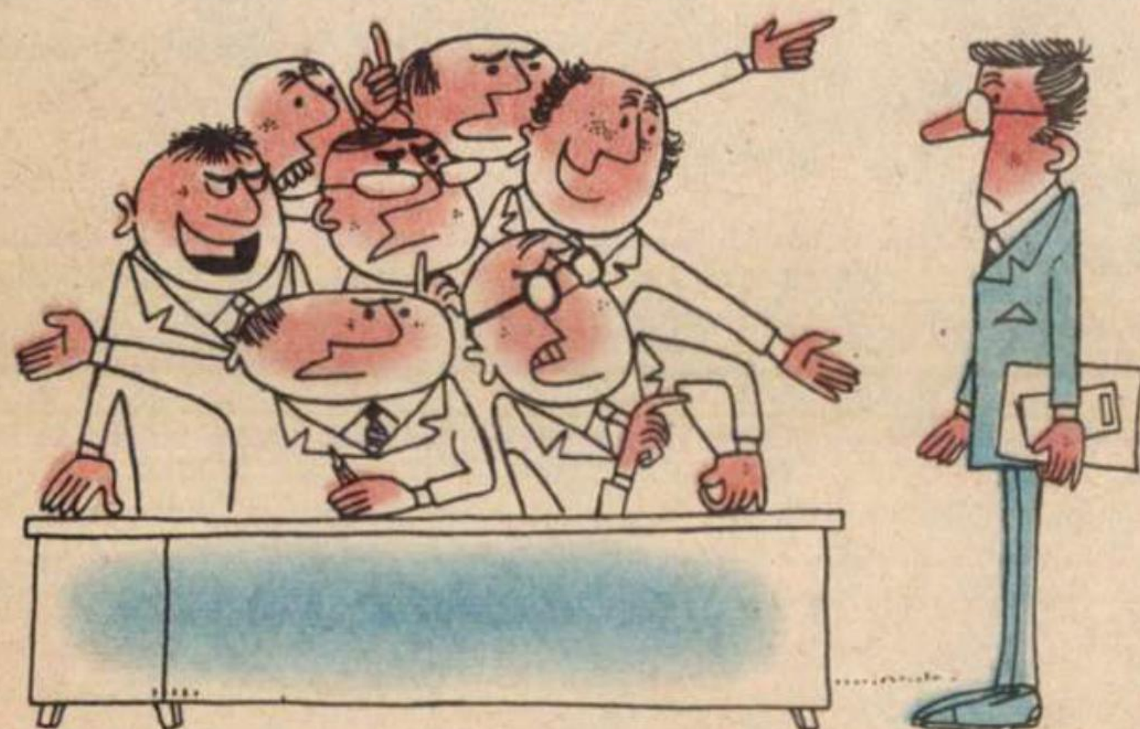
Szemes Piroska

TÖREKVŐ FIATAL

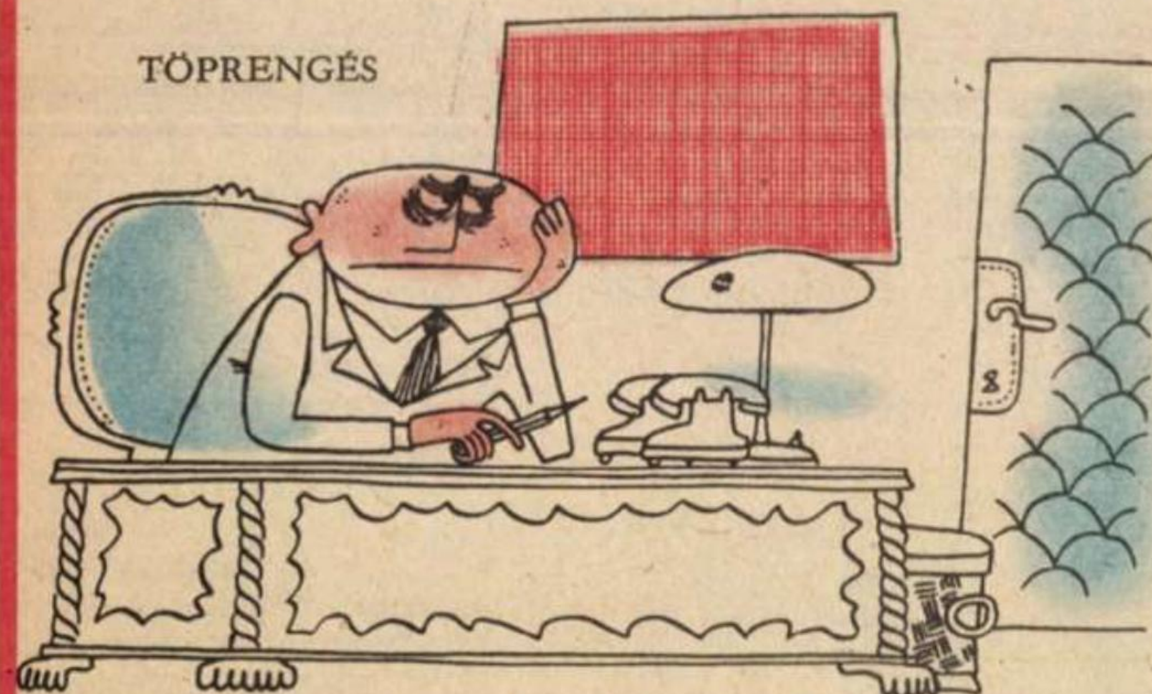

– Tessék mondani, melyik pályán tudok a leggyorsabban autót venni?

PÁLYAVÁLASZTÁSI TANÁCSADÓ

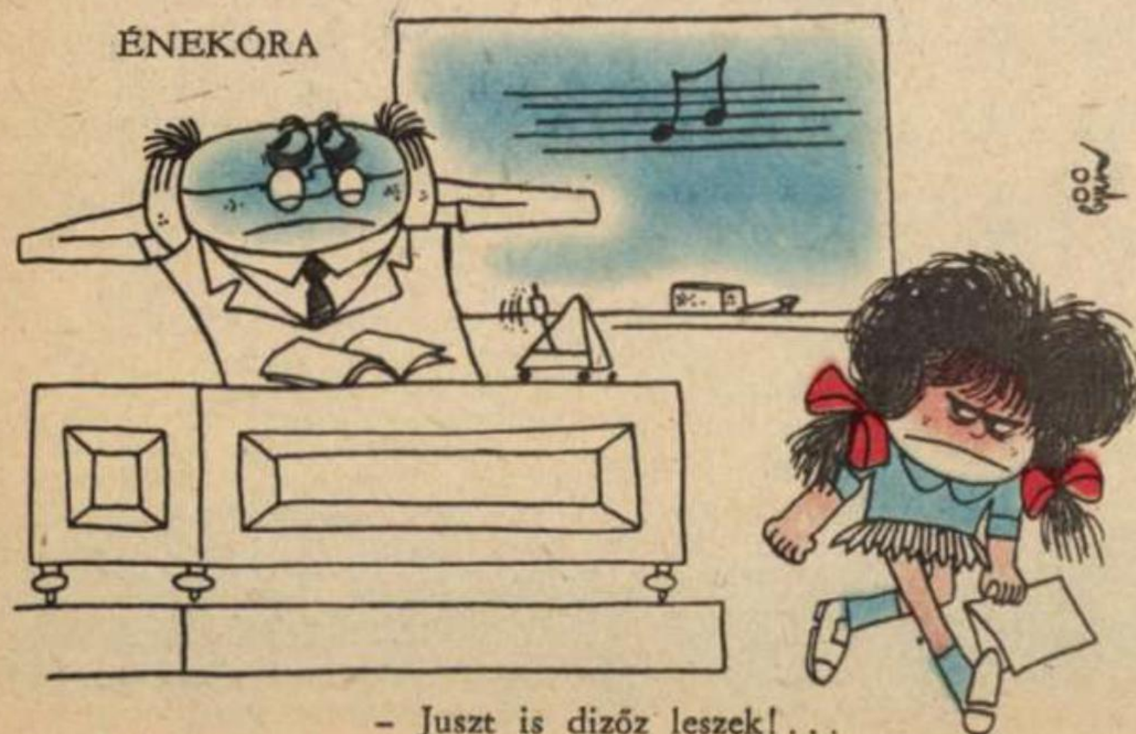

TÖPRENGÉS

– De milyen pályát válasszak, ha nyugdíjba megyek?...

ÉNEKÓRA

– Juszt is dizőz leszek!...

Balázs-Piri Balázs rajzai

SZÜLETETT ZSENI

Várnai György rajza

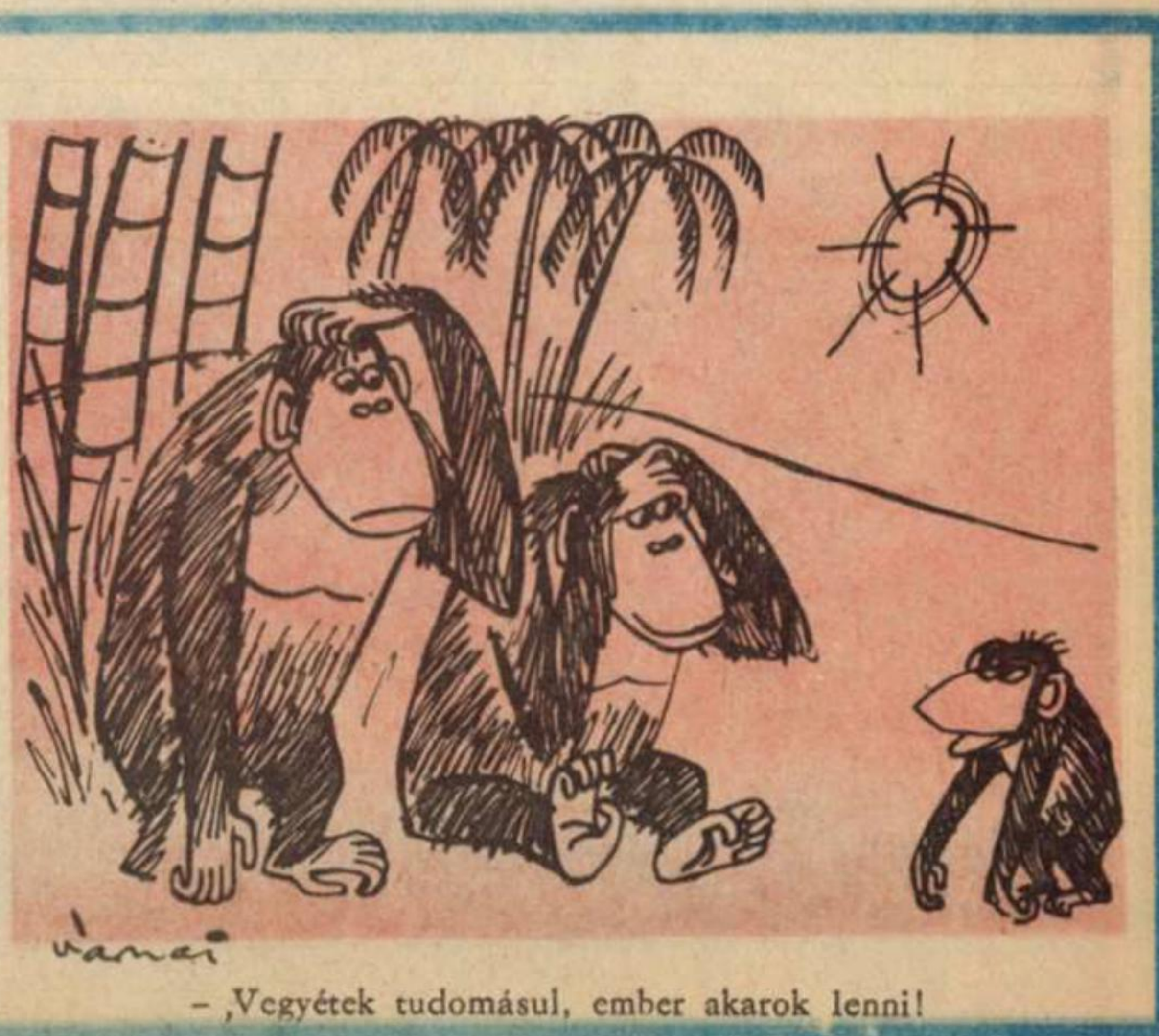

Vasvári Anna rajza

– Atomtudós lesz belőle...

– Vegyétek tudomásul, ember akarok lenni!

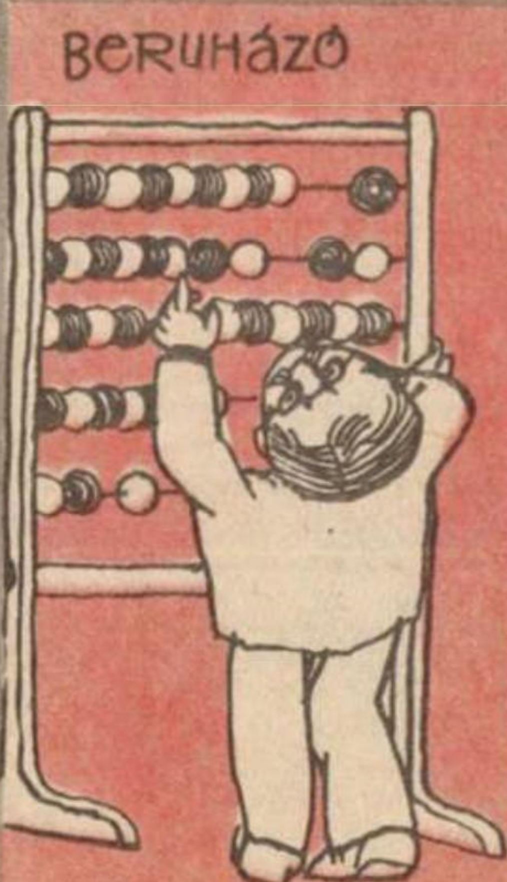
Zsoldos Sándor rajza

KÉPESSÉGVIZSGÁLÓ

Hegedűs István rajzai

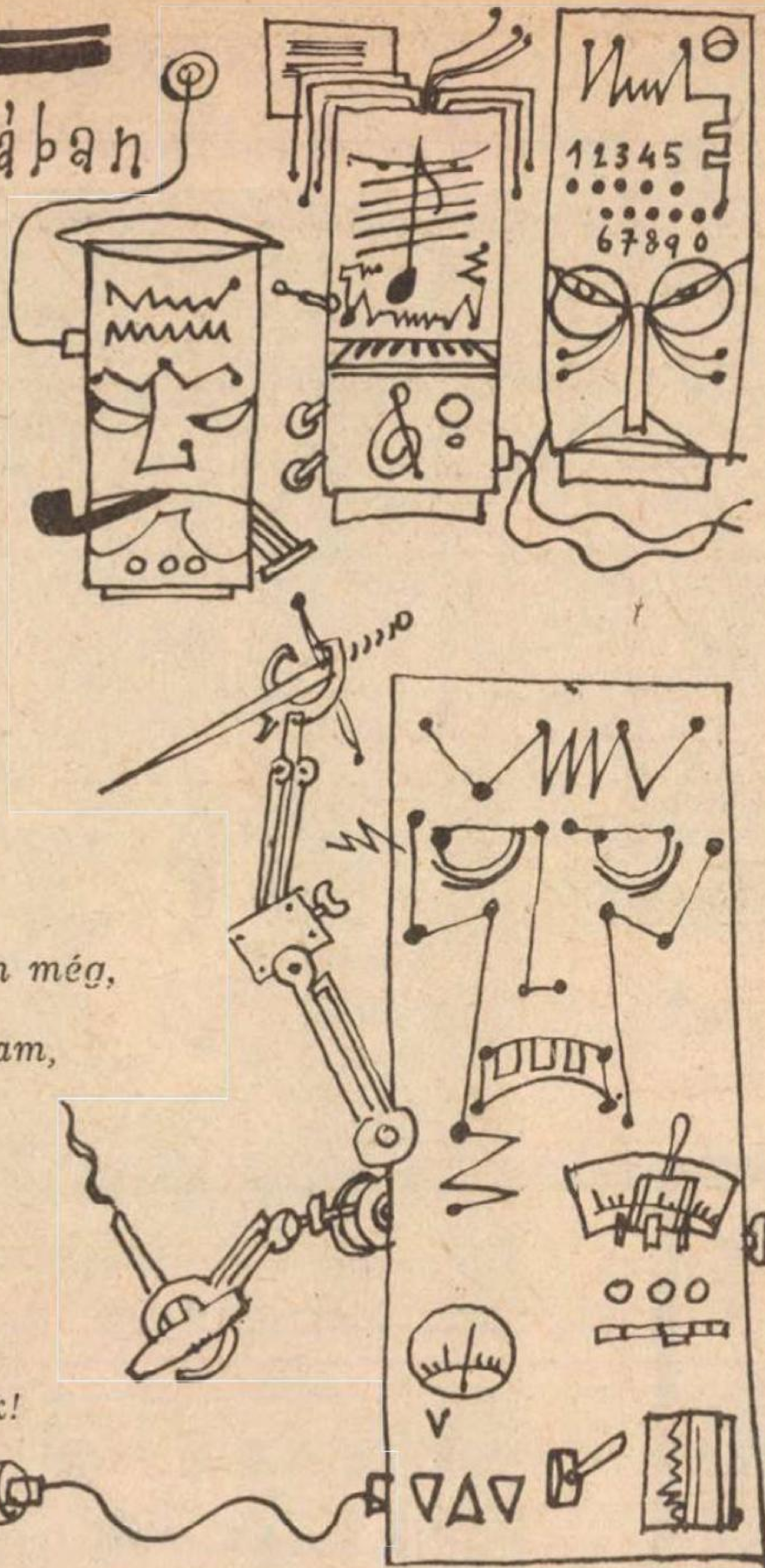
GÉPEK az éjszakában

Ma az elektronikus gépek
olvasnak, írnak és beszélnek,
ezt tudjuk jól. De az már titkos,
hogy egyik mit szól a másikhoz.
Ezt mondja — Szinte kómikus,
ön milyen szuperszónikus!
Én számolok csak, osztok, szorzok,
és könnyen végzem ezt a dolgot,
de önnel szemben mégis vesztek,
mert ön nyomoz és következtet!
— No igen, igen — szól a másik —,
de itt valami még hiányzik!
A magunk helyén mind beválunk,
mivelhogy az a hivatásunk,
amit gondolni senki sem mert:
hogy helyettesítsük az embert,
ki minket éppen erre szánt.
De ebben érzek egy hiányt!

— Milyen hiányt? — Ezt nem tudom még,
e kérdésben tovább nyomoznék.
— Ugyan! — felel ez. — Hiszen láttam,
hogy már zenét szerez egy társam,
s amazok ott az élen szintén
mennyivel többet tudnak, mint én!
Hogy irigylem! S ha megtehetném,
ledöfném őket! Ezt szeretném!

— Hah! — kiált emez — zene, tus!
Ön már irigy és intrikus?
Megvan, megvan! Már mindent látok!
Ezt éreztem én, ez hiányzott!
Közülünk talán nem sokan,
de ön ember lesz biztosan!

Lovászy Márton

Egy férfi csak egy férfi

Ez volt a címe annak a nyugatnémet kisfilmnek, amelyet nemrégiben láthattunk a televízióban.

Ebben a kisfilmben kigúnyolták a francia „új hullám" egyes alkotásait: A nő az nő, Tavaly, Marienbadban, az Unokafivérek és a Ki-

fulladásig című filmeket. Ezek egy részét játszották a Filmmúzeumban — a tavalyi Francia Filmnapokon —, de csak egy napig. Néhány szerencsés néző láthatta. Akadhattak aztán olyan tévé-nézők is, akik külföldi útjaik alkalmából nehezen megszerzett pénzecskéjüket fektették a francia új hullám filmjeinek megtekintésébe. Nos, ők bizonyára kitűnően szórakoztak a német filmparódián, tudták, hogy a főszereplő maszkja Jean Claud Brialy maszkja az Unokafivérekből, és onnan való a revolver-jelenet is; a nyírott fák Marienbad-ra emlékeztettek, a Chicago Tribune rikkancs lánya pedig a Kifulladásig című filmből lépett elő, és így tovább. Tehát néhányan, nagyon kevesen kitűnően szórakoztak, a többiek pedig unatkoztak. De ebben ők a hibásak: miért nem mentek el annak idején valamennyien a Filmmúzeumba?

Úgy jártak ezek a nézők, mint a harmincas évek végén a párizsi Folies Bergère igazgatói, amikor egy magyar komikus — remek színész utánzó — felkereste őket, hogy szerződést kapjon. A francia urak elhelyezkedtek a nézőtéren, és arra kérték a magyar színészt: ne mondja be előre, hogy kit utánoz, ők szeretnék kitalálni. A színész vállat vont, meghajolt és belefogott az első színész-utánzatába. Amikor befejezte a szöveget, az igazgatók tanácstalanul néztek egymásra. Kit is parodizálhatott ez az idegen komikus. Chevalier? Michel Simon? Chaplin? Végül is az igazgatóság vezetője felszólt a komikusnak:

— Nem találtuk ki! Melyik színészt parodizálta?

— Nem jöttek rá? — hüledezett a színész. — Egy jeles pesti színészt, Z. Molnár Lászlót utánoztam!...

Tardos Péter

Ébresztő

(Hajnali életkép)

Szín: hálószoba valahol Magyarországon

ÉBRESZTŐÓRA *(elsőnek ébred. Kialvatlanul, dühösen csenget.)*

TÓTH: Krrrhkrrhhh.

TÓTHNÉ: Ffffhhööőfh.

TÓTH *(az órára néz):* Szívecském, ébredj! Félhat!

TÓTHNÉ: Ébren vagyok. Nem látod? *(elalszik)*

TÓTH *(gyengéden keltegeti):* No, mi lesz?

TÓTHNÉ *(kétségbeesetten kiutat keres):* Ami azt illeti, még van százhuszonnyolc másodpercem. Tegnap fiúsra vágattam a hajamat. Így megtakarítom a fésülködést.

TÓTH *(jólesően):* Tulajdonképpen nekem is van még száztizenhat másodpercem. A cipőmet még este kipucoltam. *(Meg se moccannak. Remélik, hogy ez a csodálatos perc sohasem múlik el.)*

TÓTHNÉ *(kétségbeesetten):* Legfeljebb nem gombolok be minden gombot a kosztümömön, a számat pedig ráérek kifesteni a hivatalban *(jóízűen szendereg).*

TÓTH: Mondjuk, hogy nem reggelizem itthon, hanem megkérem bent a takarítónőt, hozzon egy pohár tejet. Akkor nyertem kilencvenöt hosszú másodpercet.

TÓTHNÉ *(szendergésből felriadva, az órára néz, aztán drámaian):* Elérkezett a végzetes másodperc! Felkelés! *(Lábujját dideregve dugja ki a paplan alól.)*

TÓTH *(titokzatosan):* Megállj! Ide figyelj, Ágnes! Mit vettem én a születésnapodra? Egy üveg körömlakkot.

TÓTHNÉ: Hát igen. Nem erőltetted meg magad.

TÓTH: Ami késik, nem múlik. Most kapsz tőlem valami nagyon szépet. Még tíz percet lustálkodhatunk. Tegnap este ugyanis tíz perccel előbbre állítottam az ébresztőórát.

TÓTHNÉ *(könnyes boldogsággal):* Te vagy a legfigyelmesebb férj a világon!

(Lehunyt szemmel, félálomban örülnek az életnek.)

Galambos Szilveszter

Adminisztráció

Schwott Lajos rajza

A Laokoon-csoport

AKINEK SZÍVESEN TAPSOLUNK

A Magyar Népköztársaság érdemes művésze, a kék-fehér futballcsapat legkitartóbb drukkere, sok-sok ezer ember szeretett Béla bácsija: Salamon Béla nyolcvanéves.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

VIGYÁZAT! LOPJÁK!

A Bajcsy Zsilinszky út 18-as számú ház egyik bolthelyiségén kartonpapír díszeleg. Tudatja, hogy itt IBUSZ-kirendeltség székel, és intéz mindennemű és irányú külföldi társasutazást.

A helyiségben sorban állnak. Egy zavart ember lázasan motoz néhány gyűrött papírlap között a sor elején. Az IBUSZ külföldi utazási ajánlatait böngészi. Türelmetlen tekintetek merednek rá, nem is bírja sokáig idegekkel, és gyorsan továbbadja a sokszorosított és sokszor szamárfüllel ékesített antik lapokat a következő sorban állónak.

Az ismertetőket – ha nem stencillel nyomnák, ha újak lennének és gusztusosak, az utazást megkívántatók – prospektusoknak nevezném. Így azonban a meg nem érdemelt titulust adom meg a papírsalátának, amikor odamegyek a pulthoz és kérek egy prospektust.

– Álljon sorba!

– De hát miért nincs még ebből a sokszorosított ősnyomtatványból sem elegendő?

– Mert lopják!

Puff neki! Hát ezért! Lopják a sokszorosított, uraságtól levetett, ócska ősprospektusokat. Csak annyit mondok, vigyázat; már alig van néhány darab belőlük az IBUSZ birtokában! Ha azokat is elrabolják, mindennek vége, utazhatunk külföldre vaktában. Mentsük meg hát az utolsó ritka példányokat! Akinek van belőlük, értesítse az IBUSZ-t!

(-pgy-)

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Arról beszél Povácsnak egy orvos ismerőse, hogy felfedezték az influenza bacilusát.

Povács dühösen mondja:

– Jóisten, hát nem volt már úgyis elég bacilus a világon!!

*

Pistike későn jön az iskolába, és a tanító felelősségre vonja:

– Olyan csúszós, fagyos idő van kint – mondja Pistike –, hogy ha egyet léptem előre, kettőt hátracsúsztam.

– Hát akkor hogy érhettél ide?

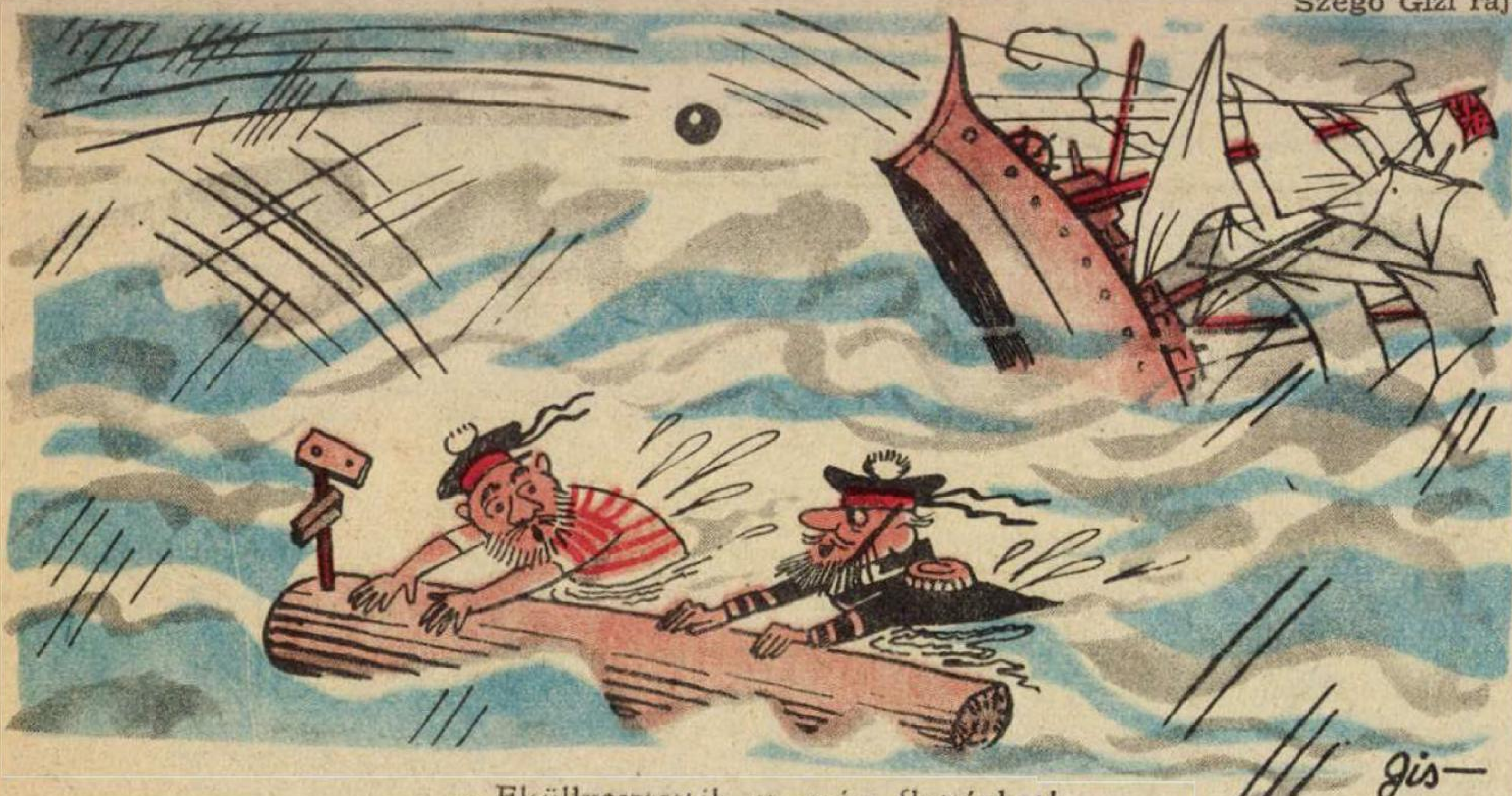
– Megfordultam, mintha haza akarnék menni.

A tűz csiholója

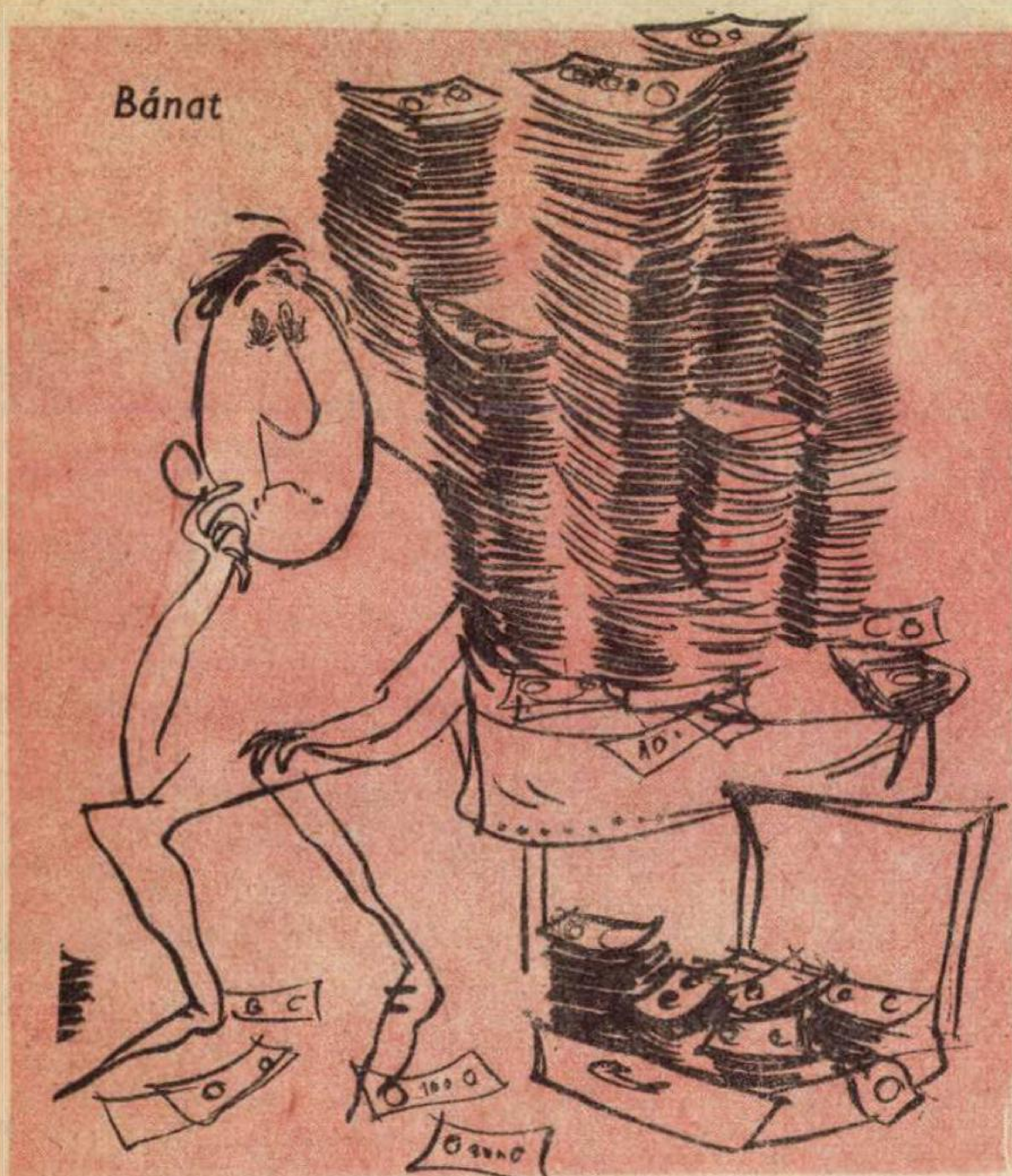
– Folyton valami újat akar, de egyszer megégeti magát..

Trafalgárnál

Szegő Gizi rajza

– Elsüllyesztették az egész flottánkat!
– Annyi vész! Majd fizet a biztosító!

– Egy ötösöm volt a lottón, az igaz, de a kötvényeimből egyet se húztak ki...

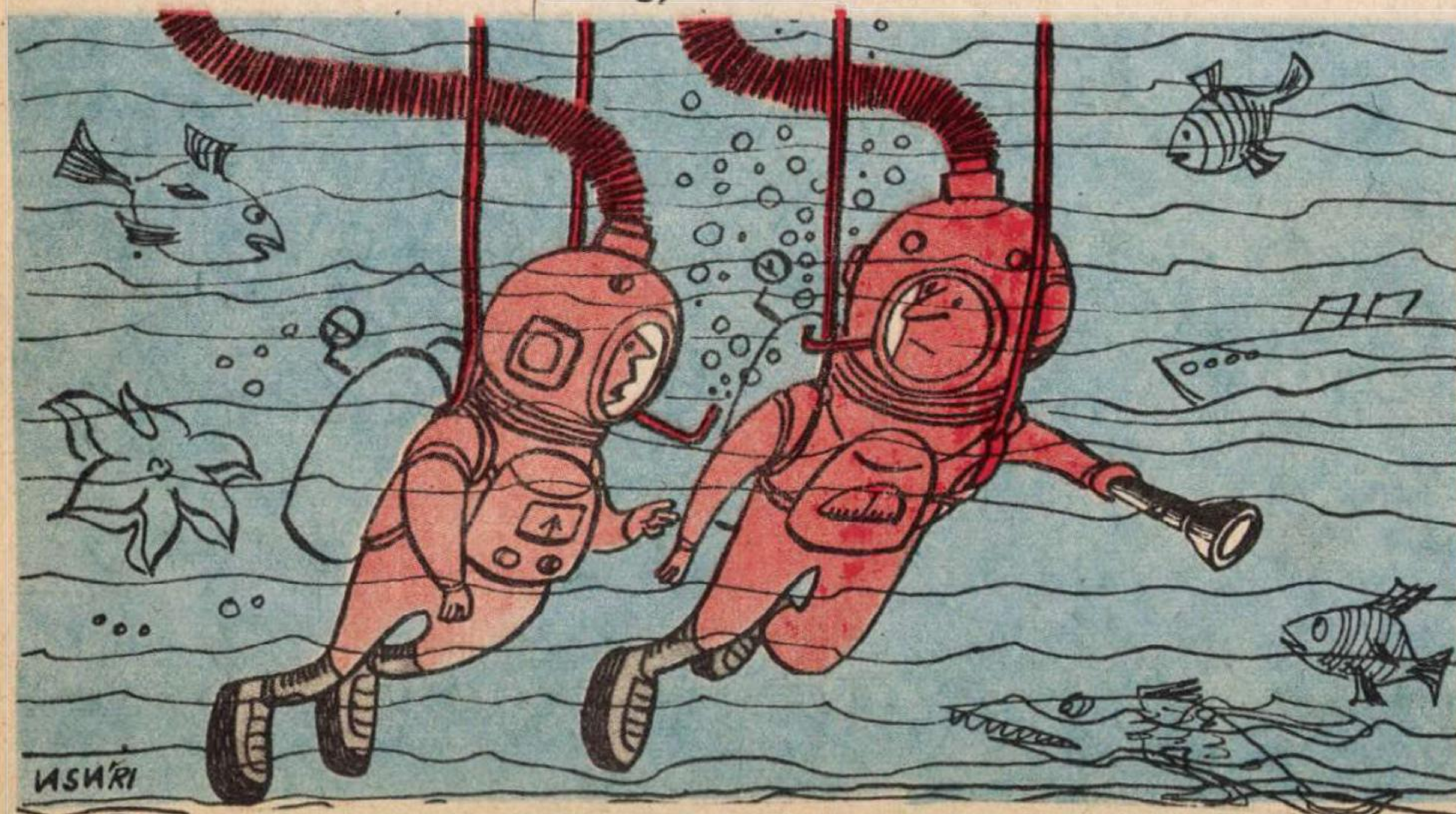

Nem közölhető kéziratot küldtek:

F. Rné, Bp. II., Cserje u. – P. Zsolt, Miskolc – E. György, Bp. XI., Budafoki u. – G. J. F., Tura – O. Gergely, Debrecen – K. Mária, Bp. IV., Vasvári Pál u. – U. Ottó, Kazincbarcika – P. János, Bp. IX., Illatos u. – K. Dezső, Bp. IX., Gönczy P. u. – D. Sándor, Bp. III., Békásmegyer – H. Benedek, Nagytétény – P. Kálmán, Siklós – Cs. Géza, Köröshegy – K. Dezső, Lakocsa – K. János, Debrecen – B. Péter, Szeged – „Tomi" – B. M. Mosonmagyaróvár – D. Ferenc, Bp. XXI. – V. Zoltán, Kőszeg – Z. Ferenc, Szekszárd – S. Árpád, Bp. XIX. – É. Júlia, Bp. XI., Vil[illegible]vi u. – Sz. Béla, Bp. VIII., De[illegible] u. – D. Károly, Szalkszentm[illegible] – Sz. Béláné, Bp. XI., Mo[illegible] u. – D. Tibor, Békéscsaba – G. Jné, Nyíregyháza – P. S., Pécs – S. Sándorné, Kistarcsa – L. György, Szeged

Egy kis mellékes

Vasvári Anna rajza

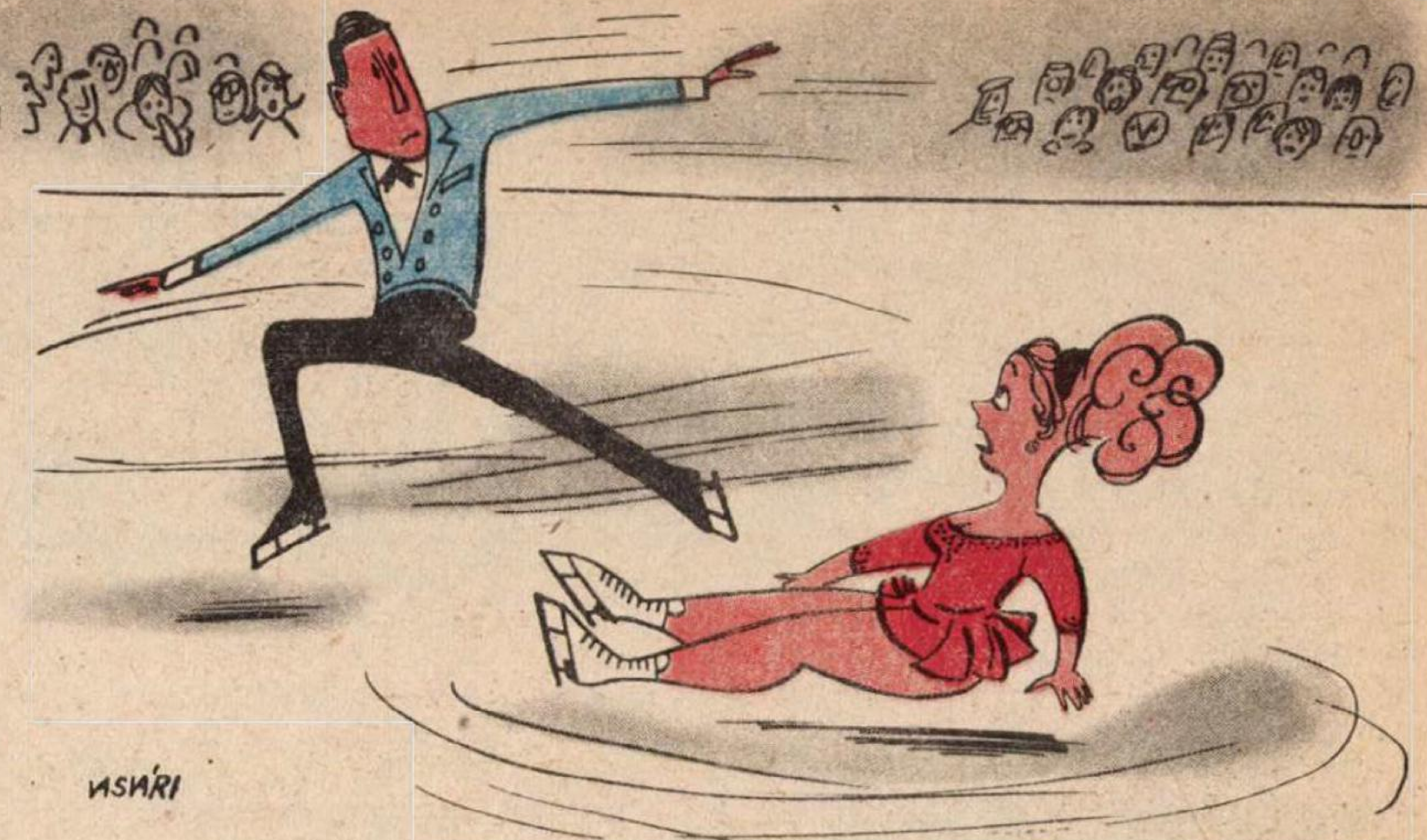

– Magánaknak mi a fő állása?

Páros műkorcsolyázás

Vasvári Anna rajza

– Gyorsan ülj le te is, akkor azt hiszik, hogy benne van a programunkban!

Pesti tudósítónktól

Azt üzenem az egyik paraguayi mocsárban talált mogyoró nagyságú kolibrinak, akit a világ legkisebb madarának neveztek el, hogy ne csüggedjen el, és gondoljon arra, hogy minden viszonylagos. Apró termete talán nem ejti rémületbe a struccokat és a keselyűket, de a szúnyogok nagyságrendjében tiszteletet parancsoló óriás lehet.

A legújabb Hold-felvételeket értékelve a tudósok most azt vizsgálják, hogy le tud-e szállni a Hold felszínén egy

embert szállító űrhajó. Annak a véleményüknek adtak kifejezést, hogy még sok próba-űrhajót kell a Holdra küldeni, mielőtt embert indítanának útnak. Persze, ne vigyük túlzásba a dolgot, mert a sok űrhajóroncs nagyon megnehezítheti majdan a leszállást.

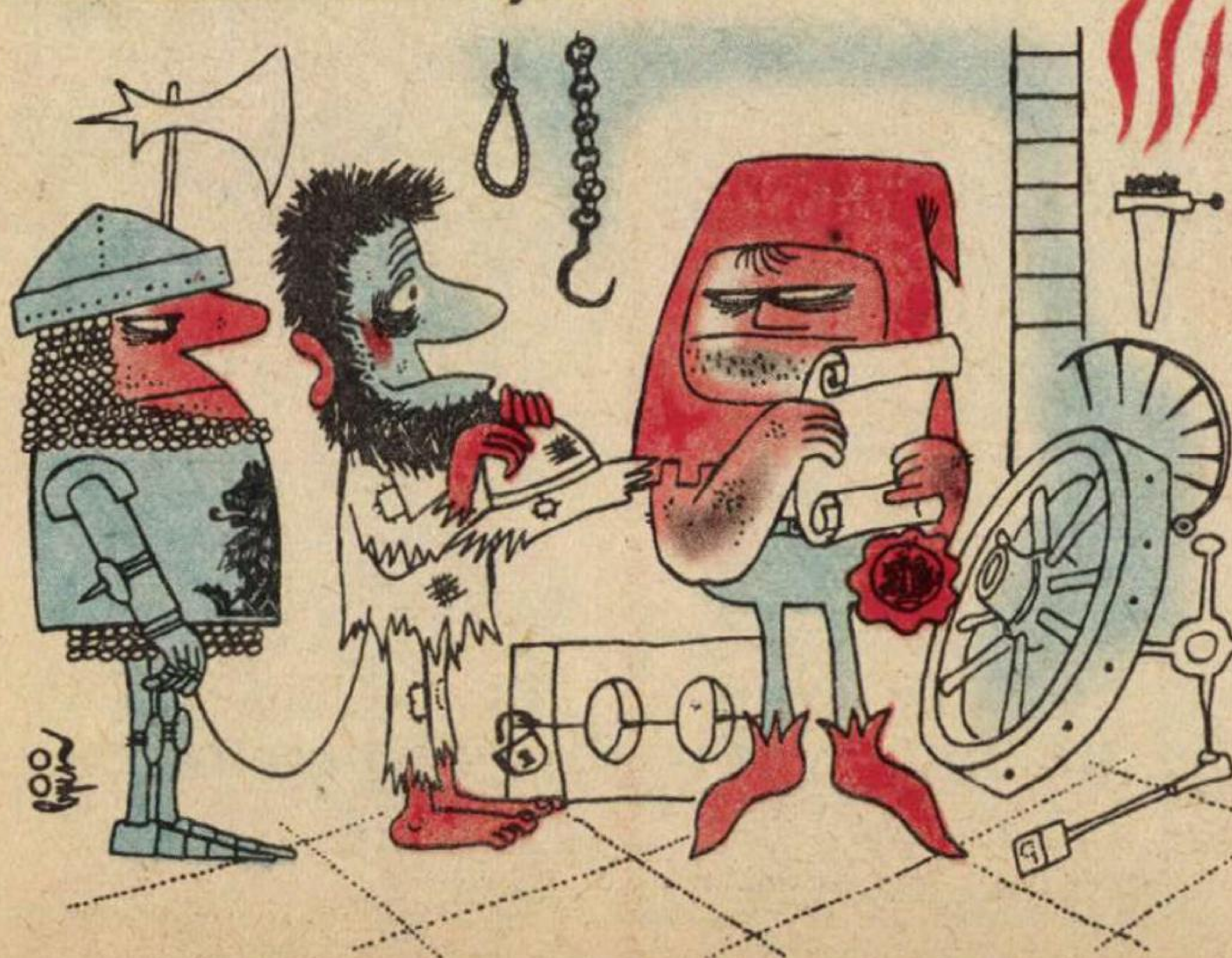
f. l.

Félsiker

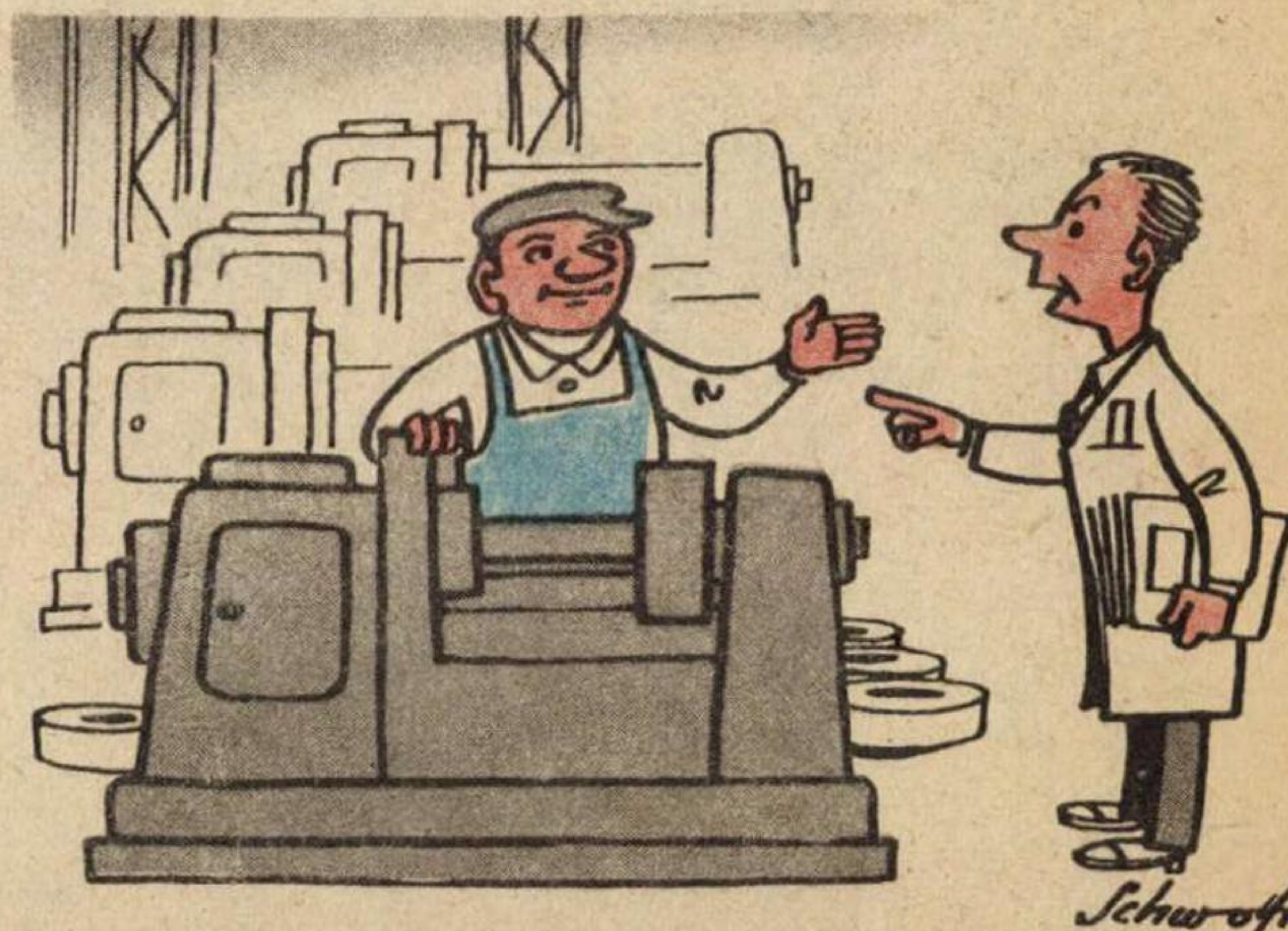

– Én úgy neveltem a lányomat, hogy legkésőbb este tízre már ágyban legyen!
– És betartja?
– Az időpontot már igen, csak az ágyat téveszti el néha.

Ajánlólevél

Értekezlet mindenütt!

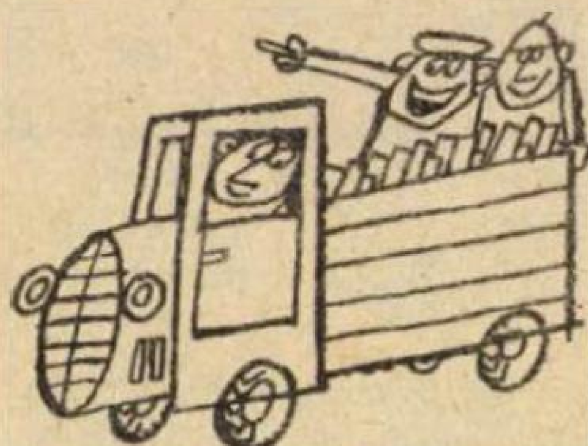
– Mi az, szaktárs, maga nincs az értekezleten?
– Ma én vagyok az inspekciós dolgozó . . .

RAKJÁK A CSEREPET

Rakják a cserepet. Nem a tetőre. Fel a teherautóra, egy nagy kupacból. Ebben még nem volna semmi különös, node látnák csak, hogyan rakják! Ilyen ügyesen, ilyen pompás lendülettel még nem is láttam cserepet rakni. A mozdulatokból valósággal árad a cseréprakás öröme. Szeretném egy lelkes kiáltással idetoborozni mind a kétkedőket, a cinikusokat:

– Idenézzetek ti okoskodók, így rakunk mi cserepet a szocializmus építésének döntő szakaszában, azaz hogy így is tudunk cserepet rakni, ha akarunk. Hajrá, magyarok!

Ó, milyen kár, hogy máris tovatűnnek! Szinte repül a teherautó, nyomában, sej, porzik az út, dalolva viszik a cserepet, hogy mihamarább felkerüljön népünk tetőire, az arra érdemes dolgozók feje fölé.

*

Ám nincs sok idő a tűnődésre, mert máris új teherautó érkezik. S milyen szeszélyes a sors, mintha csak meg akarná mutatni a különbséget a két véglet között!... A kocsi megáll, de az emberek nem mozdulnak. Most fejezték be ugyanis az úton kezdett ultipartit, és ezután egy kis szunyókálás következik. Így telik el egy órácska, minekutána némi mozgolódás jelzi, hogy immár kezdetét veszi a munka. Embereink egy álomkóros lajhár mozdulataival kászolódnak le, és mászni kezdenek abba az irányba, ahonnan az előbbi ragyogó fickók oly bámulatos gyorsasággal rakták a cserepet. Ott egy ideig tanácstalanul bámulnak egymásra, míg végül is az egyik nagyot ásítva, e szavakkal konstatálja a keserű valóságot:

– A fene egye meg, ellopták a cserepet!

Fülöp György

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

FŐ AZ EGÉSZSÉG?

A Marx téri étterem vendégei még mindig tejvendéglőnek nevezik az üzemet, annak ellenére, hogy már régen megváltozott a jellege. Ebben a népszerű üzemben minden délben takarítási szünetet tartanak. Ez nagyon helyes, fő a tisztaság, amely tudvalevően fél egészség. Csak az a baj, hogy a takarítás ideje alatt bezárják a vendéglőt, és ilyenkor a két bejárat előtt a vendégek az utcán kénytelenek ácsorogni. Hidegben, esőben, hóban és nyáron. És ez már nem fél egészség. Még negyed sem.

csetein

KERESZTREJTVÉNY

Ülök a kávéházban. Csinos nő a szomszéd asztalnál keresztrejtvényt fejt. Valamin nagyon törheti a fejét. Opálkék szemével segítségkérően néz rám: a függőleges 9-et kellene megfejteni. Restelkedem, de nem jut eszembe a megfejtés. Hidegen biccent, és visszaküld asztalomhoz. Ekkor csikorogva fékez odakint egy autó. Középkorú férfi száll ki belőle. Leül a szomszéd asztalhoz. A nő segítségkérően ránéz. De a férfi sem tudja a függőleges 9 megfejtését. A nő elteszi a keresztrejtvényt, és barátságosan beszélgetni kezdenek. Úgy látszik, akinek Opel Rekord kocsija van, annak nem muszáj a keresztrejtvényhez is értenie.

GYORSASÁG

Feldúltan állítottam be egy üzletbe:

– Kérem, két héttel ezelőtt vettem önöknél egy inget. Bíztam benne, hogy legalább egy évig eltart. És tessék! Nézze meg! Az ujja és a galléria már foszladozik. Helyesnek tartja ön ezt?

Az eladó egy pillanatig gondolkodik, aztán udvariasan válaszol:

– Tessék figyelembe venni, hogy a technika századában élünk. Egyes versenyautók nyolcszáz kilométeres sebességgel száguldanak. Vannak olyan repülőgépek, amelyek kétszerte gyorsabban szállnak a hang sebességénél. Kérdém tisztelettel: pont az ingek kopjanak olyan lassan, mint ötven évvel ezelőtt?

G. Sz.

Nagy orvosok galériája

kutyanyelv

Gondolataimban egy képzelt lapban lapozgatva, az alábbi szenzációs cikkre bukkantam:

„Új magyar bűnügyi film készült!

Munkatársunk abban a pillanatban érkezett a helyszínre, midőn az áldozatok kitódultak a moziból. Legtöbbje nem volt kihallgatható állapotban, mégis annyit sikerült megtudnunk, hogy az elvetemült film körülbelül másfél órán át gyötörte áldozatait a sötétben, egy székre kényszerítve.

A bemutató után a rendőrség azonnal megkezdte a nyomozást. Az első megállapítások szerint előre megfontolt szándékú forgatókönyvről volt szó, melyet több fővárosi moziban egyidejűleg és folytatólagosan akartak végrehajtani. A nyomozást vezető rendőrtiszt véleménye szerint a tettesek valószínűleg a filmgyárban rejtőzködnek."

*

Igazságtalanság ért, egy kollégám a becsületembe gázolt. Hosszasan készülök, tőrrel a szívemben, hogy a nyilvánosság előtt teljes elégtételt szerezzek magamnak a sérelemért. Meg akarom szégyeníteni, el akarom söpörni a rágalmazót. Felszólalásomhoz gondosan tanulmányozom a nagy szónokokat, Démoszthenész Filippikáit, Cicerót, Pázmányt. – J'accuse! Vádolom őt! – fogok kiáltani a becstelen fráter felé a hivatal teljes plénuma előtt.

A nagy nap előestéjén, megírván nagy erejű felszólalásomat, moziba megyek, hogy gondolataimat elvonjam a másnapi értekezletről, s egy régi burleszk-filmhez váltok jegyet. Előadás után pedig eltépem a beszédemet, mert már tudom, hogy másként fogok elbánni a gyűlölt kollégával.

Reggel egy cukrászdába sietek, s becsomagoltatok egyet-mást. Az értekezleten pedig, midőn az aláváló fickó szólásra emelkedik, a cukrászdában vásárolt legnagyobb habostortát az arcába vágom, hogy a tejszínhab az orrát és a két fülét is betemeti. A jelenlevők halálra kacagják magukat a jeleneten, a gyalázatos teljesen meg lett semmisítve.

(Somogyi)

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Meddig forgatnák előre a történelem kerekét?

Amíg bele nem zökken a rendes kerékvágásba.

B. E.

Három és fél évvel, mert már alig várom, hogy nézhessem tévén a mexikói olimpiát.

D. F.

Körülbelül tizenötmilliárd évvel. Kíváncsi vagyok, mit nyilatkoznak az illetékesek a távfűtésről, amikor már kihűlt a Nap.

F. L.

Pontosan a rázós útszakasz végéig. Persze, nagyon óvatosan, nehogy durrdefektet kapjon, mert tudomásom szerint nincs pótkerék.

(f–p)

A legközelebbi fizetésnapig.

G. Sz.

Sajnálom, de nálunk a házkezelőség emberei éppen a múlt héten szerelték le a történelem kerekét, és előreláthatóan ebben a negyedévben már nem is kerül a helyére. Emiatt gyakorlati választ most nem adhatok.

K. A.

Pardon, előbb tisztáznunk kell néhány dolgot: mi az, hogy meddig? Mit jelent az, hogy forgatni? Mit értenek azon, hogy előre? Tisztáznunk kell továbbá azt is: mi az, hogy történelem, és mi az, hogy kerék, és mi az, hogy a történelem kereke? És egyáltalán.

M. Gy.

Én eddig:

Szűr

Ahonnan már nem tudna visszafelé gurulni.

S. P.

Addig, amíg az emberiség fel nem kiáltana: „Most jó!”

T. L.

– Bill nagyszerűen kijön a fiatalokkal. Azok nem akarják megérteni őt, ő nem akarja megérteni azokat! . . .

(A londoni „Punch”-ból)

– Mindent kitalálsz, csakhogy ne kelljen a mamához eljönnöd!

(A londoni „Daily Mirror”-ból)

IMPORT HUMOR

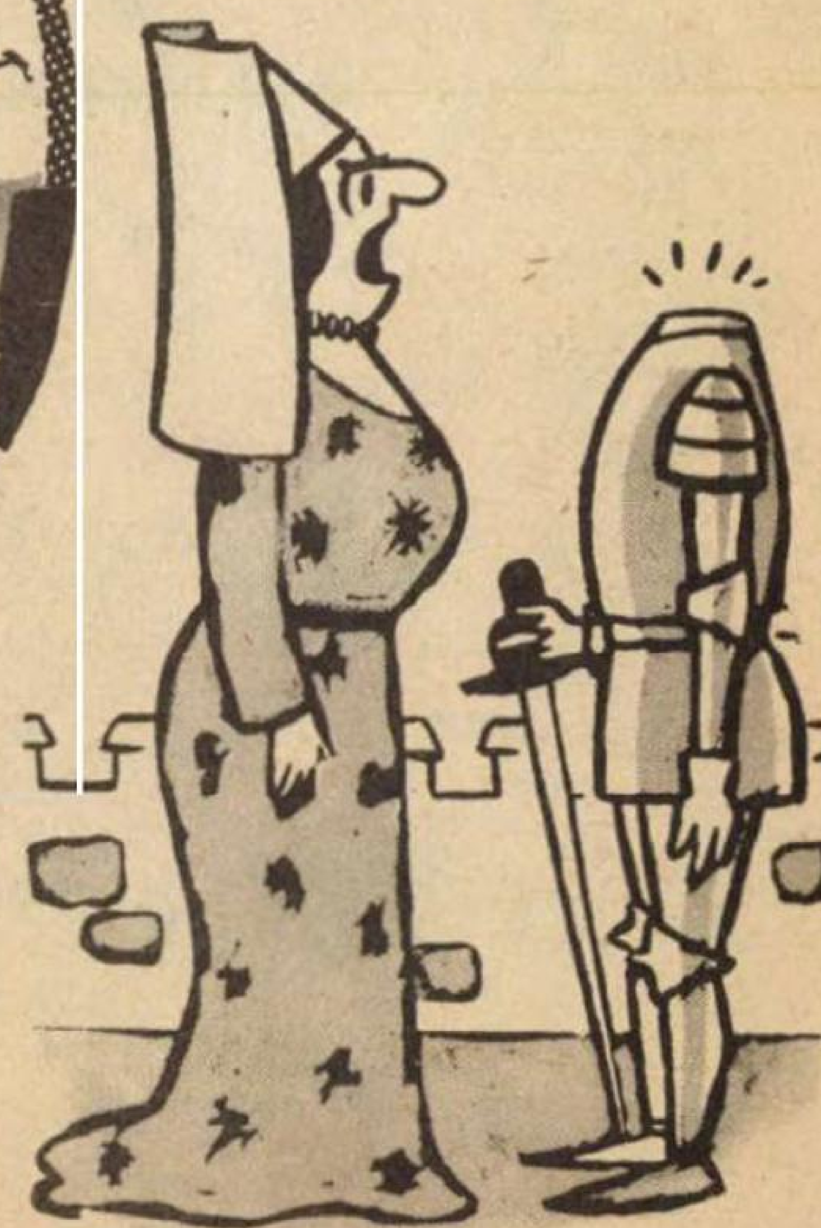

– Minek siessen? Életfogytiglani . . .

(A londoni „Daily Mirror”-ból)

– Tulajdonképpen mire kell önnek a kölcsön?

(A londoni „Sunday Express”-ből)

– Te már megint párbajoztál!

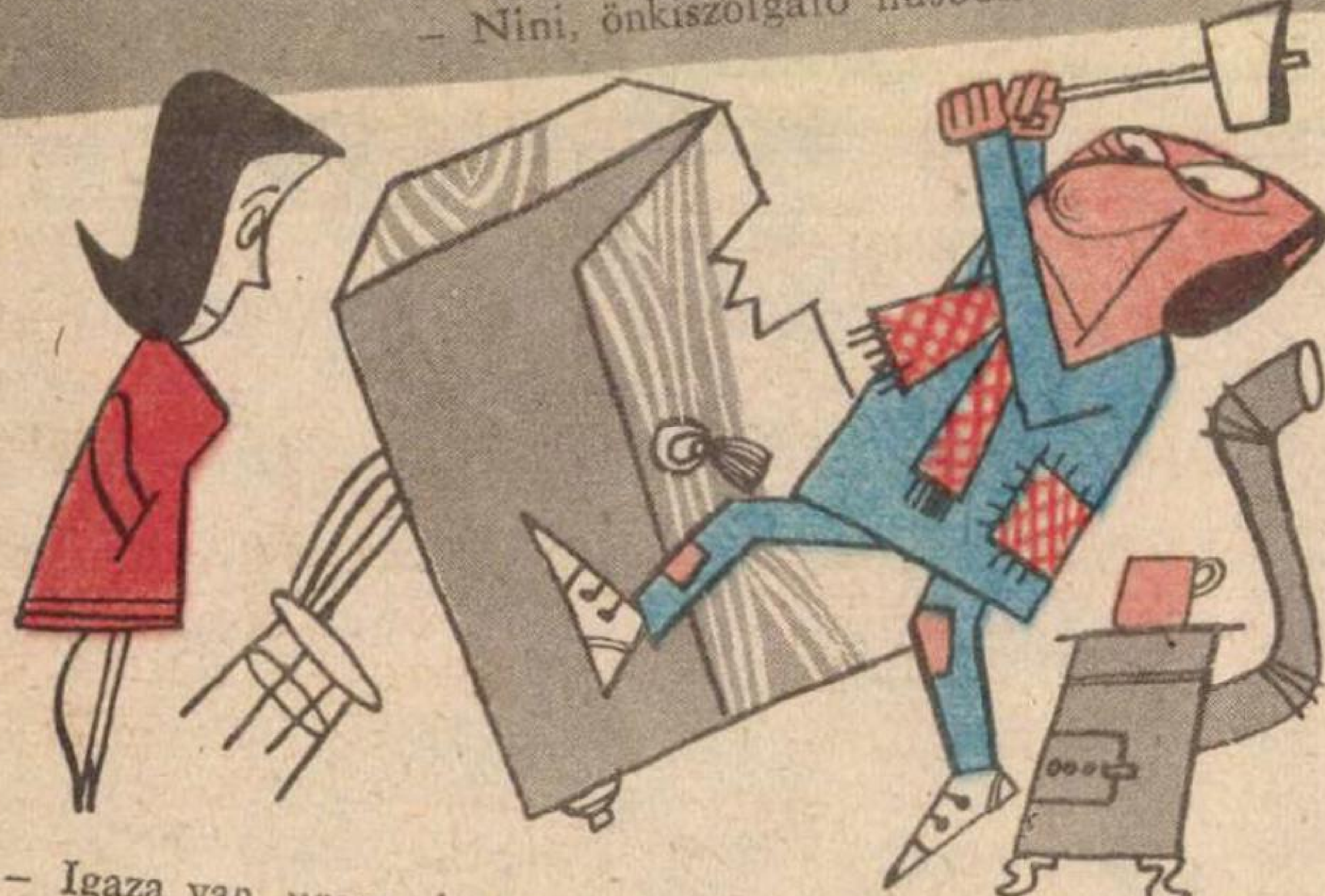
(A londoni „Daily Mirror”-ból)

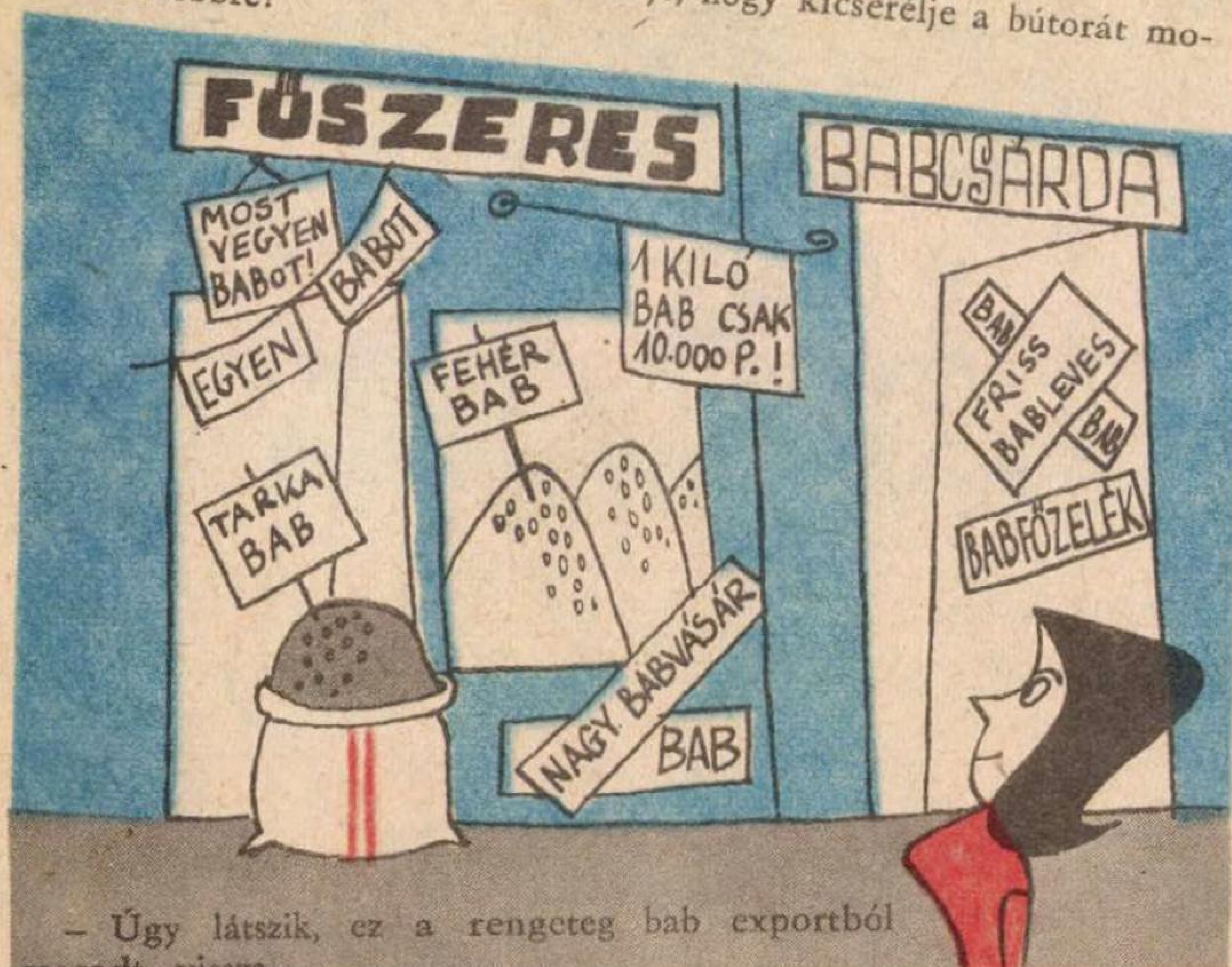
HOGYAN LÁTNÁ EGY MAI HÚSZÉVES 1945-öt?

– Nini, önkiszolgáló húsbolt!

– Igaza van, uram, itt az ideje, hogy kicserélje a bútorát modernebbre!

– Úgy látszik, ez a rengeteg bab exportból maradt vissza.

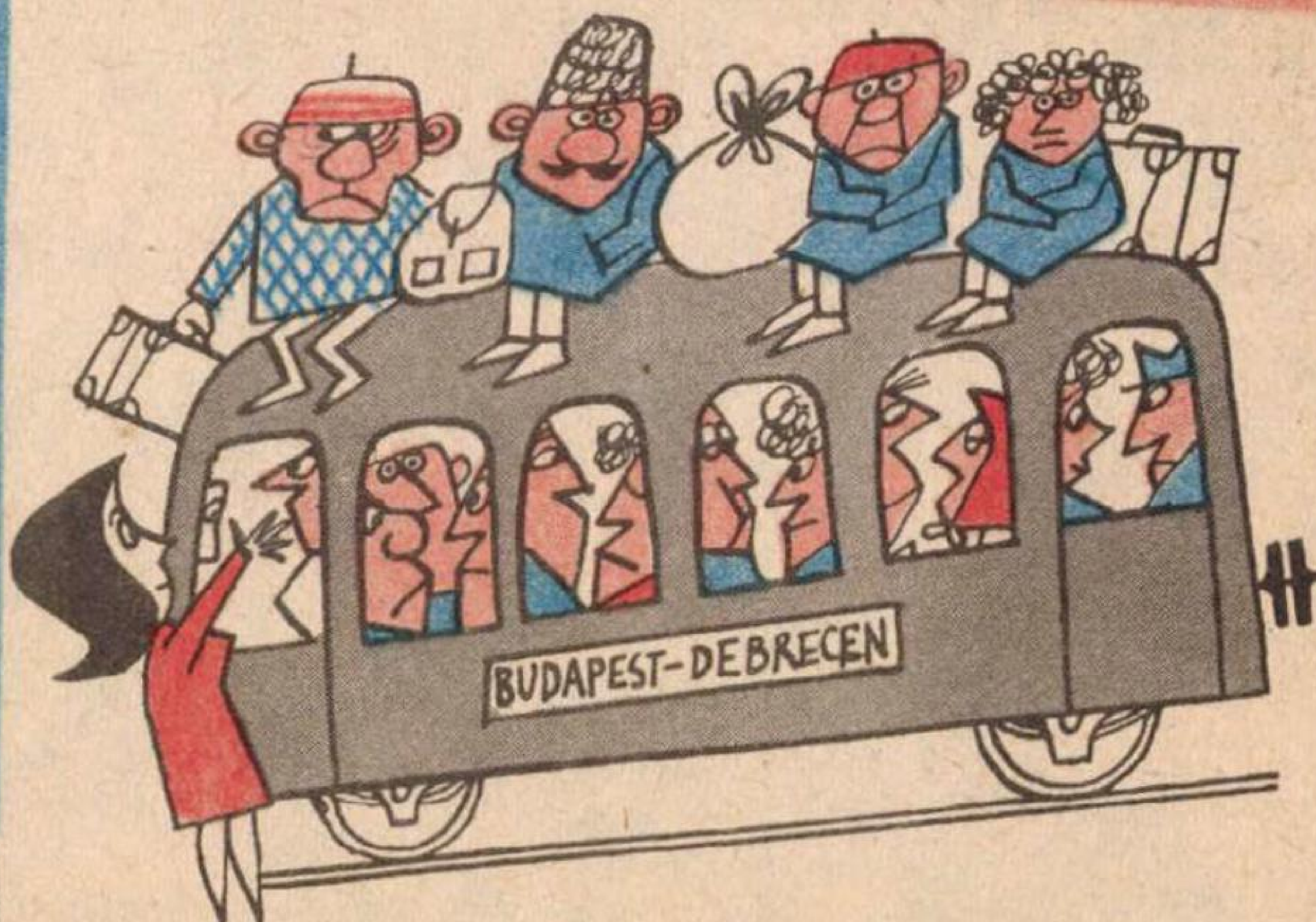
– Hová utaznak?

– Ó, de cuki, úgy látszik, idén madzagöv lesz a divat!

– Jé, hogy itt mennyi turista van!...

– Önöknek cz a hobbyjuk?

Fülöp György rajzai

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Művészeti szerkesztő Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220. – 65.1488 – Kossuth Nyomda, Budapest – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504